

# BIBLIJA

---

## ČETRDESET I DEVETI TJEDAN ČITANJA

STUDENI 2017.	STARI ZAVJET	NOVI ZAVJET
243. dan čitanja, ponedjeljak, 6. studenoga	Tuž 1-2	Heb 1-2
244. dan čitanja, utorak, 7. studenoga	Tuž 3-5	Heb 3,1-5,10
245. dan čitanja, srijeda, 8. studenoga	Bar 1,1-4,4	Heb 5,11-7,28
246. dan čitanja, četvrtak, 9. studenoga	Bar 4,5-6,72	Heb 8-9
247. dan čitanja, petak, 10. studenoga	Ez 1-6	Heb 10

# ***Poslanica Hebrejima***

## ***Tko je autor ove poslanice?***

Postanak ove poslanice je nejasan. Najraniji rukopisi nemaju nikakvog spomena o autoru, a sama poslanica ne sadrži, u ono vrijeme, uobičajenih početnih pozdrava. Ona, zapravo, nalikuje više na neki traktat negoli na poslanicu. Ni u prvim stoljećima kršćanstva nitko nije sa sigurnošću spominjao ime autora, iako su je mnogi pripisivali Pavlu. Danas se smatra da je nije napisao Pavao. Stil i njezina poruka ne odgovaraju Pavlovoj misli. Tekst spominje da je autor poznavao Timoteja (13,23); pisana je biranim grčkim jezikom; pisac je vrstan učitelj; poznavao je u dubine Stari zavjet iz kojega uzima navode prema grčkoj Septuaginti: sve to navodi da je riječ o nekom Židovu iz grčkoga svijeta i jezika (helenist), koji se obraća Židovima grčkoga jezika. To je bio kršćanin koji je ozbiljno razmišljao o odnosima između svoje vjere i judaizma.

## ***Kome je poslana?***

Naslov »Hebrejima« vrlo je star, ali ne i izvoran. Sadržaj - koji govori o svećeništvu i žrtvama, i koji je protkan starozavjetnim navodima - navodi na misao da je bila upućena nekoj grupi judeo-kršćana, ljudima određene intelektualne razine, koji su već nekoliko godina obraćeni (2,3;13,7) i koji su već iskusili progonstvo. Trebali bi već biti dozreli kršćani, sposobni da druge uče (5,11-6,2), a oni su još uvijek po strani, uvučeni sami u sebe i, dapače, u napasti da se vrate u židovstvo. Bilo im je stoga neophodno dozvati u svijest da ono što posjeduju u Kristu vrijedi neusporedivo više od onoga što su napustili.

# 49. tjedan, 243. dan čitanja, ponedjeljak, 6. studenoga 2017.

## Tuž 1-2 Heb 1-2

### ***Kada je pisana?***

Vjerojatno između 60-70. godina. Da su Jeruzalem i Hram već bili pali u ruke Rimljana, pisac ne bi mogao prešu-tjeti kad je govorio o svećeništvu i žrtvama. Stoga je gotovo sigurno da je pisana prije

70. g. po Kr. Ako je upravljena kršćanima u Rimu (vidi bilj. uz 13,24) i ako aludira na Neronov progon, trebala je biti pisana između 64. i 70. g. po Kr.

### ***O čemu govori?***

Pisana za neku judeo-kršćansku skupinu koja se kolebala između kršćanstva i židovstva, ona na određen način slijedi Poslanicu Rimljanima i tumači Židovima odnos između Krista i onoga što mu je prethodilo u Izraelovoj religijskoj povijesti. U tom smislu uspoređuje i suprotstavlja osobu i djelo Isusovo sa svećeništvom i starozavjetnim sustavom prinošenja žrtava: Isus je neusporedivo veći i uzvišeniji od stare stvarnosti; on je posljednje ostvarenje onoga što su te stvarnosti predskazivale, on je savršeni svećenik koji prinosi savršenu žrtvu, onaj koji je konačno srušio zapreke grijeha i otvorio ljudima pristup k Bogu, što nije mogao omogućiti stari sustav sa svojim žrtvama. Ono je bila slika, a Isus je stvarnost; ono pralik, a Isus njegovo ostvarenje. Starozavjetna je stvarnost bila sjena, a Isus je stvarnost za kojom su ljudi oduvijek težili. Ako se udaljimo od njega vraćajući se na ono što je prošlo, što je niže, što se pokazalo bezuspješnim, gubimo sve.

## Tužaljke

### Prva tužaljka

**1** Kako osamljena sjedi  
prijestolnica, nekoć naroda puna;  
postade kao udovica,  
nekoć velika među narodima.  
Vladarica nad pokrajinama,  
na tlaku sad ide.

<sup>2</sup>Noći provodi gorko plačući,  
suzama pokriva obraze.  
Nikog nema da je utješi,  
od svih koji su je ljubili.  
Svi je prijatelji iznevjeriše  
i postade joj neprijatelji.

<sup>3</sup>Izagnan je Juda, u nevolji je  
i u progonstvu teškom.  
Sad živi među poganima,  
ne nalazi počinka.  
Svi ga gonitelji sustižu  
u tjesnacima.

<sup>4</sup>Putovi sionski tuguju  
jer nitko ne dolazi na svetkovine.  
Sva su vrata razvaljena,  
svećenici uzdišu,  
ucviljene su djevice njegove,  
a on je pun gorčine.

<sup>5</sup>Tlačitelji njegovi sada gospodare,  
neprijatelji likuju:  
Jahve ga ucivilo  
zbog grijeha njegovih premnogih.  
Djeca mu otišla u izgnanstvo  
pred tlačiteljem.

<sup>6</sup>Povukla se od Kćeri sionske  
sva slava njezina.  
Knezovi joj postadoše k'o ovnovi  
koji paše ne nalaze;  
nemoćni vrludaju  
ispred goniča.

<sup>7</sup>Jeruzalem se spominje  
dan- bijede i lutanja,  
kad mu narod dušmanu u ruke pade  
a nitko mu pomoći ne pruži.  
Tlačitelji ga gledahu  
smijući se njegovoj propasti.

<sup>8</sup>Teško sagriješi Jeruzalem,  
postade kao nečistoća ženina.  
Svi što ga štovahu, sada ga preziru:  
jer vidješe golotinju njegovu.

On samo plače  
i natrag se okreće.

<sup>9</sup>Skuti su mu uprljani,  
nije ni sanjao što ga čeka.

Duboko je pao,  
a nikog da ga tješi.  
"Pogledaj, Jahve, moju nevolju:  
jer neprijatelj likuje."

<sup>10</sup>Neprijatelj poseže rukom  
za svim dragocjenostima njegovim.  
Gledao je gdje pogani  
provaljuju u njegovo Svetište,  
oni kojima si zabranio  
i pristup u svoj zbor.

<sup>11</sup>Sav narod njegov jeca,  
tražeći kruha;  
svi daju dragulje za hranu  
da bi ponovo živnuli.  
Evo, Jahve, pogledaj  
kako sam prezren.

<sup>12</sup>Svi vi što putem prolazite,  
pogledajte i vidite  
ima li boli kakva je bol  
kojom sam ja pogođen,  
kojom me Jahve udari  
u dan žestokog gnjeva svoga!

<sup>13</sup>S visine pusti oganj, utjera ga u kosti moje.  
Pred noge mrežu mi razape  
i tako me nauznak obori;  
ucivilo me, ožalosti  
za sva vremena.

<sup>14</sup>Natovario me mojim grijesima,  
rukom ih svojom pritegnuo;  
na vrat mi ih navalio,  
snagu mi oduzeo.  
Predao me Gospod u ruke njihove,  
ne mogu se uspraviti.

<sup>15</sup>Sve junake iz moje sredine  
Gospod odbaci:  
digao je zbor protiv mene  
da uništi uzdanicu moju.  
U tjesku izgazi Gospod mene,  
djevicu, kćerku Judinu.

<sup>16</sup>Zato moram plakati,  
oči mi suze liju,  
jer daleko je od mene moj tješitelj  
da mi duh povрати.

## Tužaljke

Sinovi su moji poraženi,  
odveć silan bijaše neprijatelj.

<sup>17</sup>Sion pruža ruke:  
nema mu tješitelja.  
Jahve je protiv Jakova  
sa svih strana pozvao tlačitelje;  
i tako Jeruzalem postade  
među njima strašilo.

<sup>18</sup>Jahve, on je pravedan;  
jer riječi se njegovoj protivih.  
Oh, čujte, narodi svi,  
gledajte moju bol:  
djevice moje, moji mladići,  
svi odoše u izgnanstvo!

<sup>19</sup>Pozvah sve ljubavnike svoje,  
ali me oni prevariše.  
Moji svećenici i starješine  
pogiboše u gradu  
tražeći hrane  
da bi ponovo živnuli.

<sup>20</sup>Pogledaj, Jahve, u kakvoj sam tjeskobi,  
moja utroba strepi,  
srce mi se u grudima grči  
jer bijah opako prkosan!  
Vani mač pokosi moje sinove,  
a unutra - smrt.

<sup>21</sup>Čuj kako stenjem:  
nema mi tješitelja!  
Svi neprijatelji čuju za moju nesreću  
i likuju što si to učinio!  
Daj da dođe dan što si ga objavio,  
da njima bude kao meni.

<sup>22</sup>Neka se pokaže sva njina zloća pred  
licem tvojim,  
a onda postupaj s njima  
kao što si sa mnogom postupio  
za sve grijeha moje!  
Jer samo uzdišem,  
a srce moje tuguje.

### Druga tužaljka

**2** Kako mrakom zastrije Gospod  
u svom gnjevu Kćer sionsku.

S neba na zemlju baci  
slavu Izraelovu!  
I ne sjeti se podnožja svoga  
u dan gnjeva svojega!

<sup>2</sup>Bez milosti Gospod satrije  
sve stanove Jakovljeve,  
u svom gnjevu  
razori tvrđave kćeri Judine;  
sa zemljom je sravnio i prokleo  
kraljevstvo i njegove knezove.

<sup>3</sup>U rasplamtjelom gnjevu svojem  
razbi svu snagu Izraelovu,  
povuče svoju desnicu  
pred neprijateljem;  
u Jakovu raspiri plamen ognjeni  
koji sve uokolo proždire.

<sup>4</sup>Nategao je luk k'o neprijatelj,  
kao dušman ispružio desnicu,  
ubijajući sve  
što mu drago bijaše.  
Na šator Kćeri sionske  
sasu k'o oganj gnjev svoj jarosni.

<sup>5</sup>K'o neprijatelj Gospod bijaše:  
razorio je Izraela,  
razorio sve dvore njegove,  
porušio njegove utvrde,  
umnožio kćeri Judinoj  
uzdisaje i jecaje.

<sup>6</sup>Kao vrtu razvali mu sjenicu,  
razori mjesto sastanka.  
Baci Jahve u zaborav  
svetkovine i subote na Sionu;  
u gnjevu svojem prezre  
kralja i svećenika.

<sup>7</sup>Svoj oltar je Gospod odbacio,  
zgadilo mu se Svetište njegovo.  
U ruke neprijatelja je predao  
bedeme svoje i dvorove.  
Bučili su u Domu Jahvinu,  
kao u dan blagdanji.

<sup>8</sup>Jahve naumi razvaliti  
zidove Kćeri sionske.  
Nape uže mjerničko,  
ne ustegnu ruku od rušenja.  
Predziđe, zidine zavi u tugu:



## Tužaljke

- oronuše zajedno.
- <sup>9</sup>Vrata njina utonuše u zemlju,  
on im je razbio zasune;  
kralj i knezovi su među pucima,  
Zakona nema!  
Ni u proroka više se ne nalaze  
viđenja Jahvina.
- <sup>10</sup>Starješine Kćeri sionske  
na zemlji sjede i šute,  
posiplju glavu prašinom,  
kostrijet pripasuju.  
K zemlji glave obaraju  
djevice jeruzalemske.
- <sup>11</sup>Iščilješe mi oči od suza,  
utroba moja ustreptala,  
jetra mi se na zemlju prosula  
zbog sloma kćeri naroda mojega,  
jer djeca i dojenčad umiru  
po trgovima Grada.
- <sup>12</sup>Govore majkama svojim:  
"Gdje je žito i vino?"  
dok obamiru kao ranjeni  
po trgovima Grada,  
dok ispuštaju dušu svoju  
na grudima matera svojih.
- <sup>13</sup>S čime da te prisposodobim? Na koga si nalik,  
Kćeri jeruzalemska?  
S kime da te usporedim, kako utješim,  
djevice, Kćeri sionska?  
Jer kao more tvoja je nesreća neizmijerna.  
Tko će te iscijeliti?
- <sup>14</sup>Viđenja tvojih proroka  
bijahu varka i laž,  
oni nisu objavili krivnju tvoju  
da te od izgnanstva odvrate.  
Varali su te utvarama  
lažnim i zamamnim.
- <sup>15</sup>Nad tobom plješću rukama  
svi koji putem prolaze,  
zvižde i vrte glavom  
zbog Kćeri jeruzalemske:  
"Je li to grad na glasu ljepotom,  
radost svemu svijetu?"
- <sup>16</sup>Na tebe otvaraju usta  
svi neprijatelji tvoji,  
zvižde, škrguću zubima  
i govore: "Proždrijesmo je!  
To je dan za kojim čeznusmo,
- doživjesmo, vidjesmo!"
- <sup>17</sup>Jahve izvrši naum svoj,  
održa svoju riječ  
koju naredi u davnim danima:  
nemilice te razorio.  
Neprijatelj likuje zbog tebe,  
tvoj protivnik rog svoj podiže.
- <sup>18</sup>U sav glas viči Gospodu,  
jecaj, Kćeri sionska!  
Neka k'o potok teku tvoje suze  
danju i noću.  
Ne daj počinka sebi,  
neka se zjenica oka tvoga ne odmori.
- <sup>19</sup>Ustani, viči noću  
za svake promjene straže.  
K'o vodu izlij srce  
pred licem Gospodnjim,  
k njemu podiži ruke  
i traži milost za svoju nejačad  
koja od glada obamire  
po uglovima ulica.
- <sup>20</sup>Pogledaj, Jahve,  
i vidi kome si to učinio.  
Zar žene da jedu porod svoj,  
djecu što njišu u naručju?  
Zar moradoše biti poklani  
u Svetišću Gospodnjem  
svećenici i proroci?
- <sup>21</sup>U uličnoj prašini  
leže djeca i starci;  
moje djevice i moji mladići  
od mača padoše.  
Ti ih pomori u dan gnjeva svojega,  
ti ih pokla nemilice.
- <sup>22</sup>Ti si, kao na dan svečani,  
sa svih strana sazvaio užase moje.  
U dan gnjeva Jahvina  
nitko nije preživio, nitko se nije spasio.  
One koje sam odnijhala i odgojila  
neprijatelj moj sve je istrijebio.

## Poslanica Hebrejima

PROSLOV: NARAV I ULOGA KRISTOVA  
I. SIN UZVIŠENIJI OD ANĐELA

PROSLOV: NARAV I ULOGA KRISTOVA

**1** Više puta i na više načina Bog nekoć govoraše ocima po prorocima; <sup>2</sup>konačno, u ove dane, progovori nama u Sinu. Njega postavi baštinikom svega; Njega po kome sazda svjetove. <sup>3</sup>On, koji je odsjaj Slave i otisak Bića njegova te sve nosi snagom riječi svoje, pošto očisti grijeh, sjede zdesna Veličanstvu u visinama; <sup>4</sup>postade toliko moćniji od anđela koliko je uzvišenije nego oni baštiniio ime.

I. SIN UZVIŠENIJI OD ANĐELA

1. SIN BOŽJI

<sup>5</sup>Ta kome od anđela ikad reče:

*Ti si sin moj,  
danas te rodih;*

ili pak:

*Ja ću njemu biti otac,  
a on će meni biti sin.*

<sup>6</sup>A opet, kad uvodi Prvorodjenca u svijet, govori:

*Nek pred njim nice padnu  
svi anđeli Božji.*

<sup>7</sup>Za anđele veli:

*Anđele čini vjetrovima,  
sluge svoje plamenom ognjenim,*

<sup>8</sup>ali za Sina:

*Prijestolje je tvoje, Bože, u vijeke vjekova,  
i pravedno žezlo - žezlo je tvog kraljevstva.*

<sup>9</sup>*Ti ljubiš pravednost, a mrziš bezakonje,  
stoga Bog, Bog tvoj, tebe pomaza  
uljem radosti kao nikog od tvojih drugova.*

<sup>10</sup>*I: Ti u početku, Gospodine, utemelji zemlju  
i nebo je djelo ruku tvojih.*

<sup>11</sup>*Propast će, ti ćeš ostati,  
sve će ostarjeti kao odjeća.*

<sup>12</sup>*Mijenjaš ih poput haljine,  
kao odjeću, i nestaju.  
A ti si uvijek isti -  
godinama tvojim nema kraja.*

<sup>13</sup>Za koga pak od anđela ikad reče:

*Sjedi mi zdesna  
dok ne položim neprijatelje tvoje  
za podnožje nogama tvojim!*

<sup>14</sup>Svi ti zar nisu služnički duhovi što se šalju služiti za one koji imaju baštiniti spasenje?

2. PRESUDNOST NAVIJEŠTENOGA  
SPASENJA

**2** Zato treba da mi svesrdnije prianjamo uz ono što čusmo da ne bismo promašili. <sup>2</sup>Jer ako je riječ po anđelima izrečena bila čvrsta te je svaki prijestup i neposluh primio pravednu plaću, <sup>3</sup>kako li ćemo mi umaći ako zanemarimo toliko spasenje? Spasenje koje je počeo propovijedati Gospodin, koje su nam potvrdili slušatelji, <sup>4</sup>a suposvjedočio Bog znamenjima i čudesima, najrazličitijim silnim djelima i darivanjima Duha Svetoga po svojoj volji.

3. PROSLAVLJENI BRAT LJUDI

<sup>5</sup>Nije doista anđelima podložio budući svijet o kojem govorimo. <sup>6</sup>Netko negdje posvjedoči:

*Što je čovjek da ga se spominješ,  
sin čovječji te ga pohađaš.*

<sup>7</sup>*Ti ga tek za malo  
učini manjim od anđela,  
slavom i časti njega ovjenča,  
<sup>8</sup>njemu pod noge sve podloži.*

Kad mu, doista, sve podloži, ništa ne ostavi što mu ne bi bilo podloženo. Sad još ne vidimo da mu je sve podloženo, <sup>9</sup>ali Njega, za malo manjeg od anđela, Isusa, vidimo zbog pretrpljene smrti slavom i časti ovjenčana da milošću Božjom bude svakome na korist što je on smrt okusio.

<sup>10</sup>Dolikovalo je doista da Onaj radi kojega je sve i po kojemu je sve - kako bi mnoge sinove priveo k slavi - po patnjama do savršenstva dovede Početnika njihova spasenja. <sup>11</sup>Ta i Posvetitelj i posvećeni - svi su od jednoga! Zato se on i ne stidi zvati ih braćom, <sup>12</sup>kad veli:

*Braći ću svojoj naviještati ime tvoje,  
hvalit ću te usred zbora.*

<sup>13</sup>I još:

*Ja ću se u njega uzdati,*

i još:

*Evo, ja i djeca koju mi Bog daje.*

<sup>14</sup>Pa budući da djeca imaju zajedničku krv i meso, i sam on tako postade u tome sudionikom da smrću obeskrijepi onoga koji imaše moć smrti, to jest đavla, <sup>15</sup>pa oslobodi one koji - od straha pred smrću - kroza sav život bijahu podložni ropstvu. <sup>16</sup>Ta ne zauzima

## Poslanica Hebrejima

### I. SIN UZVIŠENIJI OD ANĐELA

---

se dašto za anđele, nego se zauzima za potomstvo Abrahamovo. <sup>17</sup>Stoga je trebalo da u svemu postane braći sličan, da milosrdan bude i ovjеровljen Veliki svećenik u odnosu prema Bogu kako bi okajavao grijehe naroda. <sup>18</sup>Doista, u čemu je iskušан trpio, može iskušavanima pomoći.



# 49. tjedan, 244. dan čitanja, utorak, 7. studenoga 2017.

## Tuž 3-5 Heb 3,1-5,10

### *Tužaljke*

**T**užaljke ili Lamentacije su jedna od knjiga Biblije, dio Staroga zavjeta. Prema tradiciji autorstvo se pripisuje proroku Jeremiji, premda se u knjizi ne spominje njegovo ime ni ime nekog drugoga autora. Postoje stilske sličnosti s proročkom Jeremijinom knjigom. Tužaljke su nastale nakon razorenja Jeruzalema od strane Babilonaca 586. g. pr. Kr. Jeremija je svjedočio tome.

Sastoje se od pet poglavlja, svaki je jedna poema, pisane su pjesnički. Prva četiri poglavlja pisana su u akrostihu. U originalu na hebrejskom jeziku, početna slova stihova odgovaraju redosljedu hebrejske abecede.

Prva poema je tužaljka zbog razorenja Jeruzalema: "Kako osamljena sjedi prijestolnica, nekoć naroda puna; postade kao udovica, nekoć velika među narodima (Tuž 1,1) [1]." Stanovnici su u izgnanstvu i gladni, neprijatelji likuju.

Slijedeća poema je o Božjem gnjevu nad Jeruzalemom. Bog je upozoravao narod preko proroka i poticao ih na pokoru i obraćenje, budući da nisu poslušali, neprijatelji su ih napali, razorili gradove i odveli ih u zatočeništvo: "U uličnoj prašini leže djeca i starci; moje djevice i moji mladići od mača padoše (Tuž 2,21)."

U trećoj poemi, prorok piše o svojoj bijedi i patnjama te otvara prostor nadi i boljim danima: "Jer Gospod ne odbacuje nikoga zauvijek: jer ako i rastuži, on se smiluje po svojoj velikoj ljubavi (Tuž 3,31-32)."

U slijedećoj poemi, prorok tuguje nad gladi i lošim prilikama u gradu i vjeruje da je grijeh iskupljen pa neće biti novih progona.

U posljednjoj poemi, nabrajaju se zli događaji koji su se dogodili i moli se Boga za milosrđe: "Vrati nas k sebi, Jahve, obratit ćemo se, obnovi dane naše kao što nekoć bijahu (Tuž 5,21)."

Židovi čitaju Tužaljke na Tisha B'Av - dan sjećanja na razorenje jeruzalemskog hrama, koji je pomični blagdan u srpnju ili kolovozu. Također petkom popodne dolaze do ostataka jeruzalemskog hrama, oplakuju ga, ljube kamen i čitaju Tužaljke i prikladne Psalme.

## Tužaljke

### Treća tužaljka

**3** Ja sam čovjek što upozna bijedu  
pod šibom gnjeva njegovoga.  
<sup>2</sup>Mene je odveo i natjerao da hodam  
u tmini i bez svjetlosti.  
<sup>3</sup>I upravo mene bije i udara  
bez prestanka njegovoga ruka.  
<sup>4</sup>Iscijedio je moje meso, kožu moju,  
polomio kosti moje.  
<sup>5</sup>Načinio mi jaram,  
glavu obrubio tegobama.  
<sup>6</sup>Pustio me da živim u tminama  
kao mrtvaci vječiti.  
<sup>7</sup>Zazidao me, i ja ne mogu izaći,  
otežao je moje okove.  
<sup>8</sup>Kada sam vikao i zapomagao,  
molitvu je moju odbijao.  
<sup>9</sup>Zazidao mi ceste tesanim kamenom,  
zakrčio je putove moje.  
<sup>10</sup>Meni on bijaše medvjed koji vreba,  
lav u zasjedi.  
<sup>11</sup>U bespuća me vodio, razdirao,  
ostavljao me da umirem.  
<sup>12</sup>Napinjao je luk svoj i gađao me  
kao metu za svoje strelice.  
<sup>13</sup>U slabine mi sasuo strelice,  
sinove svoga tobolca.  
<sup>14</sup>Postao sam smiješan svome narodu,  
rugalica svakidašnja.  
<sup>15</sup>Gorčinom me hranio,  
pelinom me napajao.  
<sup>16</sup>Puštao me da zube kršim kamen grizući,  
zakapao me u pepeo.  
<sup>17</sup>Duši je mojoj oduzet mir  
i više ne znam što je sreća!  
<sup>18</sup>Rekoh: Dotrajao je život moj  
i nada koja mi od Jahve dolazi.  
<sup>19</sup>Spomeni se bijede moje i stradanja,  
pelina i otrova!  
<sup>20</sup>Bez prestanka na to misli  
i sahne duša u meni.  
<sup>21</sup>To nosim u srcu  
i gojim nadu u sebi.  
<sup>22</sup>Dobrota Jahvina nije nestala,  
milosrđe njegovo nije presušilo.

<sup>23</sup>Oni se obnavljaju svako jutro:  
tvoja je vjernost velika!  
<sup>24</sup>"Jahve je dio moj", veli mi duša,  
"i zato se u nj pouzdajem."  
<sup>25</sup>Dobar je Jahve onom koji se u nj pouzdaje,  
duši koja ga traži.  
<sup>26</sup>Dobro je u miru čekati  
spasenje Jahvino!  
<sup>27</sup>Dobro je čovjeku da nosi  
jaram za svoje mladosti.  
<sup>28</sup>Neka sjedi u samoći i šuti,  
jer mu On to nametnu;  
<sup>29</sup>neka usne priljubi uz prašinu,  
možda još ima nade!  
<sup>30</sup>Neka pruži obraz onome koji ga bije,  
neka se zasiti porugom.  
<sup>31</sup>Jer Gospod ne odbacuje  
nikoga zauvijek:  
<sup>32</sup>jer ako i rastuži, on se smiluje  
po svojoj velikoj ljubavi.  
<sup>33</sup>Jer samo nerado on ponižava  
i rascvili sinove čovjeka.  
<sup>34</sup>Kad se gaze nogama  
svi zemaljski sužnjevi,  
<sup>35</sup>kad se izvrće pravica čovjeku  
pred licem Svevišnjeg,  
<sup>36</sup>kad se krivica nanosi čovjeku u parnici,  
zar Gospod ne vidi?  
<sup>37</sup>Tko je rekao nešto i zbilo se?  
Nije li Gospod to zapovjedio?  
<sup>38</sup>Ne dolazi li iz usta Svevišnjega  
i dobro i zlo?  
<sup>39</sup>Na što se tuže živi ljudi?  
Svatko na svoj grijeh.  
<sup>40</sup>Ispitajmo, pretražimo pute svoje  
i vratimo se Jahvi.  
<sup>41</sup>Dignimo svoje srce i ruke svoje  
k Bogu koji je na nebesima.  
<sup>42</sup>Da, mi smo se odmetali, bili nepokorni,  
a ti, ti nisi praštao!  
<sup>43</sup>Obastrt gnjevom svojim, gonio si nas,  
ubijao i nisi štedio.  
<sup>44</sup>Oblakom si se obastro  
da molitva ne prodre do tebe.  
<sup>45</sup>Načinio si od nas smeće  
i odmet među narodima.

## Tužaljke

<sup>46</sup>Razjapili usta na nas  
svi neprijatelji naši.  
<sup>47</sup>Užas i jama bila nam sudbina,  
propast i zator!  
<sup>48</sup>Potoci suza teku iz očiju mojih  
zbog propasti Kćeri naroda mojega.  
<sup>49</sup>Moje oči liju suze bez prestanka,  
jer prestanka nema  
<sup>50</sup>dok ne pogleda i ne vidi  
Jahve s nebesa.  
<sup>51</sup>Moje mi oko bol zadaje  
zbog kćeri svih mojega grada.  
<sup>52</sup>Uporno me k'o pticu progone  
svi što me mrze, a bez razloga.  
<sup>53</sup>U jamu baciše moj život  
i zatrpaše je kamenjem.  
<sup>54</sup>Voda mi dođe preko glave,  
rekoh sam sebi: "Pogiboh!"  
<sup>55</sup>I tada zazvah ime tvoje, Jahve,  
iz najdublje jame.  
<sup>56</sup>Ti oču moj glas:  
"Ne začepljivaj uši svoje na vapaje moje."  
<sup>57</sup>Bliz meni bijaše u dan vapaja mog,  
govoraše: "Ne boj se!"  
<sup>58</sup>Ti si, Gospode, izborio pravdu za dušu moju,  
ti si život moj izbavio.  
<sup>59</sup>Ti, Jahve, vidje kako me tlače,  
dosudi mi pravdu.  
<sup>60</sup>Ti vidje svu osvetu njinu,  
sve podvale protiv mene.  
<sup>61</sup>Čuo si, Jahve, podrugivanje njihovo,  
sve podvale protiv mene.  
<sup>62</sup>Usne protivnika mojih i misli njine  
protiv mene su cio dan.  
<sup>63</sup>Kad sjede, kad ustaju, pogledaj samo:  
ja sam im pjesma-rugalica.  
<sup>64</sup>Vrati im, Jahve, milo za drago,  
po djelu ruku njihovih.  
<sup>65</sup>Učini da srca im otvrdnu,  
udari ih prokletstvom svojim.  
<sup>66</sup>Goni ih gnjevno i sve ih istrijebi  
pod nebesima svojim, Jahve!

## Četvrta tužaljka

**4** Jao, potamnje zlato, to suho zlato!  
Sveto se kamenje prosu  
na uglovima svih ulica.

<sup>2</sup>Sinovi sionski, nekoć cijenjeni  
kao najčišće zlato,  
ah, sada ih cijene kao sudove glinske,  
kao djelo ruku lončarevih!  
<sup>3</sup>Čak i šakali pružaju dojke  
i doje mladunčad,  
ali kćeri naroda moga postaše okrutne  
kao nojevi u pustinji.  
<sup>4</sup>Jezik dojenčeta  
za nepce se lijepi od žeđi.  
Djeca vape za kruhom,  
a nikog da im ga pruži.  
<sup>5</sup>Oni što se nekoć sladiše biranim jelima  
ginu po ulicama;  
nekoć nošeni u grimizu,  
sada se valjaju po buništu.  
<sup>6</sup>Veći bijaše zločin Kćeri naroda moga  
od grijeha Sodome,  
što u tren oka bi razorena,  
a ničija se ruka ne diže na nju.  
<sup>7</sup>Njeni mladići bijahu nekoć čišći od snijega,  
bjelji od mlijeka,  
od koralja rumenija bijahu im tijela,  
lice glatko k'o safir.  
<sup>8</sup>Sad im je obraz crniji od čađe,  
ne prepoznaju se više na ulici.  
Koža im se lijepi za kosti,  
suha kao drvo.  
<sup>9</sup>Kako su sretni oni što ih mač probode,  
sretniji od onih koje pomori glad;  
koji padaju, iscrpljeni,  
jer im nedostaju plodovi zemljini.  
<sup>10</sup>Žene, tako nježne,  
kuhaše djecu svoju,  
njima se hraniše  
za propasti Kćeri naroda moga.  
<sup>11</sup>Jahve je utolio svoj bijes,  
izlio jarosnu srdžbu svoju,  
na Sionu raspirio požar  
što sažiže i same temelje njegove.  
<sup>12</sup>Nisu vjerovali kraljevi zemaljski  
ni svekoliko stanovništvo zemlje  
da će ugnjetač i neprijatelj  
ući na vrata jeruzalemska -  
<sup>13</sup>zbog grijeha svojih proroka,  
zbog bezakonja svećenika



## Tužaljke

koji usred grada prolijevahu  
krv pravednika!

<sup>14</sup>K'o slijepi teturahu ulicama,  
omašteni krvlju,  
te nitko nije smio da se takne  
odjeće njihove.

<sup>15</sup>"Natrag, nečisti!" - viču im.  
"Natrag! Ne dirajte!"  
I tada pobjegoše poganima,  
al' ne smjedoše ondje ostati.

<sup>16</sup>Raspršilo ih lice Jahvino,  
on ih više nije gledao.  
Ne poštuju više svećenika,  
ne sažaljuju staraca.

<sup>17</sup>Već nam oči iščilješe  
iščekujući pomoć, ali uzalud;  
s kula naših zureć' u daljinu  
očekivamo narod koji nas ne može spasiti.

<sup>18</sup>Vrebaju nam na korake  
da ne hodamo po trgovima svojim.  
Bliži nam se kraj, navršili nam se dani,  
naš konac dolazi.

<sup>19</sup>Naši gonitelji bijahu brži  
od orlova na nebu;  
u planini nas ganjahu,  
u pustinji dočekivahu u zasjedi.

<sup>20</sup>Naš životni dah, Jahvin pomazanik,  
pade u njihove jame -  
on za koga govorasmo: "U sjeni njegovoj  
živjet ćemo među narodima."

<sup>21</sup>Raduj se i veseli se, Kćeri edomska,  
ti koja živiš u zemlji Usu:  
doći će i do tebe čaša,  
opit ćeš se i razgoliti.

<sup>22</sup>Tvoj grijeh je iskupljen, Kćeri sionska,  
neće te više u izgnanstvo voditi.  
Kaznit će opaćinu tvoju, Kćeri edomska,  
razotkriti grijehe tvoje.

### Peta tužaljka

**5** Spomeni se, Jahve, što nas je snašlo,  
pogledaj, vidi sramotu našu!

<sup>2</sup>Baština naša pade u ruke strancima,  
domovi naši pripadoše tuđincima.

<sup>3</sup>Siročad smo: oca nemamo,  
majke su nam kao udovice.

<sup>4</sup>Vodu što pijemo plaćamo novcem,  
i za drvo valja nam platiti.

<sup>5</sup>Jaram nam je o vratu, gone nas,  
iscrpljeni smo, ne daju nam predahnuti.

<sup>6</sup>Pružamo ruke k Egiptu i Asiriji  
da se kruha nasitimo.

<sup>7</sup>Oci naši zgriješiše i više ih nema,  
a mi nosimo krivice njihove.

<sup>8</sup>Robovi nama zapovijedaju,  
a nitko da nas izbavi iz ruku njihovih.

<sup>9</sup>Kruh svoj donosimo  
izlažući život maču u pustinji.

<sup>10</sup>Koža nam gori kao peć užarena,  
ognjicom od plamena gladi.

<sup>11</sup>Oskvrnuli su žene na Sionu  
i djevice u gradovima judejskim.

<sup>12</sup>Svojim su rukama vješali knezove,  
ni lica staračka nisu poštivali.

<sup>13</sup>Mladići su nosili žrvnjeve,  
djeca padala pod bremenom drva.

<sup>14</sup>Starci su ostavili vrata,  
mladići više ne sviraju na lirama.

<sup>15</sup>Radosti nesta iz naših srdaca,  
naš ples se pretvori u tugovanje.

<sup>16</sup>Pao je vijenac s naše glave,  
jao nama što zgriješismo!

<sup>17</sup>Evo zašto nam srce boluje,  
evo zašto nam oči se zastiru:

<sup>18</sup>zato što Gora sionska opustje  
i po njoj se šuljaju šakali.

<sup>19</sup>Ali ti, Jahve, ostaješ zauvijek,  
tvoj je prijestol od koljena do koljena.

<sup>20</sup>Zašto da nas zaboraviš zauvijek,  
da nas ostaviš za mnoge dane?

<sup>21</sup>Vrati nas k sebi, Jahve, obratit ćemo se,  
obnovi dane naše kao što nekoć bijahu.

<sup>22</sup>Il' nas hoćeš sasvim baciti  
i na nas se beskrajno srditi?

## Poslanica Hebrejima

### II. ISUS VELIKI SVEĆENIK VJERAN-OVJEROVLJEN I MILOSRDAN

#### II. ISUS VELIKI SVEĆENIK VJERAN-OVJEROVLJEN I MILOSRDAN

##### A. ISUS JE VJERAN-OVJEROVLJEN

##### 1. VJERNIJI OD MOJSIJA

**3** Stoga, braćo sveta, sudionici nebeskoga poziva, promotrite Apostola i Velikoga svećenika naše vjere - Isusa: <sup>2</sup>on je ovjеровljen kod Onoga koji ga postavi kao ono i Mojsije u svoj kući njegovoj. <sup>3</sup>Dostojan je doista toliko veće slave od Mojsija koliko veću čast od kuće ima onaj tko ju je sagradio. <sup>4</sup>Jer svaku kuću tkogod gradi, a sve je sagradio Bog. <sup>5</sup>Da, i Mojsije bijaše ovjеровljen u svoj kući njegovoj kao služnik da posvjedoči za ono što je imalo biti rečeno, <sup>6</sup>ali Krist - kao Sin, nad kućom njegovom. Njegova smo kuća mi ako sačuvamo smjelost i ponos nade.

##### 2. ULAZAK U POČINAK BOŽJI PO VJERI

<sup>7</sup>Zato, kao što veli Duh Sveti:

*Danas ako glas mu čujete,  
8ne budite srca tvrda kao u Pobuni,  
kao u dan iskušenja u pustinji*

<sup>9</sup>*gdje me kušnjom iskušavahu očevi vaši  
premda gledahu djela moja  
10četrdeset godina.*

*Zato mi dodija naraštaj onaj  
pa rekoh: Uvijek su nestalna srca  
i ne proniču moje putove.*

<sup>11</sup>*Tako se zakleh u svom gnjevu:  
Nikad neće ući u moj počinak!*

<sup>12</sup>Pazite, braćo, da ne bi u koga od vas srce bilo opako, nevjerno, odmetnulo se od Boga živoga. <sup>13</sup>Pače hrabrite jedni druge dan za danom dok još odjekuje ono Danas da ne otvrdne tko od vas zaveden grijehom. <sup>14</sup>Doista, sudionici smo Kristovi postali ako, dakako, ono prvo imanje stalnim sačuvamo <sup>15</sup>kad je rečeno:

*Danas ako glas mu čujete,  
ne budite srca tvrda kao u Pobuni!*

<sup>16</sup>Jer, koji su to čuli pa se pobunili? Zar ne svi koji su pod Mojsijem izašli iz Egipta? <sup>17</sup>Koji li mu dodijavahu četrdeset godina? Zar ne oni koji sagriješiše, kojih mrtva tijela popadaše u pustinji? <sup>18</sup>Kojima se zakle da neće ući u njegov počinak, ako li ne nepokornima? <sup>19</sup>I vidimo da

ne mogoše ući zbog nevjere.

**4** Bojmo se dakle da se, dok ostaje obećanje o ulasku u njegov Počinak, za koga od vas ne bi utvrdilo kako je zakasnio. <sup>2</sup>Jer nama je naviještena blagovijest kao i njima, ali njima Riječ poruke nije uskoristila jer se vjerom nisu pridružili onima koji su poslušali. <sup>3</sup>U Počinak doista ulazimo mi koji povjerovismo, prema onom što je rekao:

*Tako se zakleh u svom gnjevu:*

*Nikad neće ući u moj počinak,*  
premda su djela od postanka svijeta dovršena. <sup>4</sup>Rekao je doista negdje o sedmom danu ovako: I počinu Bog sedmoga dana od svih djela svojih. <sup>5</sup>A ovdje opet: Nikad neće ući u moj počinak. <sup>6</sup>Preostaje dakle da neki imaju u nj ući, a oni koji su prvi primili blagovijest ne uđoše zbog nepokornosti. <sup>7</sup>Zato Bog ponovno određuje jedan dan, Danas, u Davidu nakon toliko vremena govoreći, kako je već rečeno:

*Danas ako glas mu čujete,  
ne budite srca tvrda.*

<sup>8</sup>Zbilja, da je Jošua njih u Počinak uveo, ne bi Bog nakon toga govorio o drugome danu. <sup>9</sup>Dakle: preostaje neki subotnji počinak narodu Božjemu! <sup>10</sup>Zaista, tko uđe u njegov počinak, počnuo je od djela svojih kao ono i Bog od svojih. <sup>11</sup>Pohitimo dakle ući u taj Počinak da nitko ne padne po uzoru na takvu nepokornost.

#### Snaga Riječi Božje

<sup>12</sup>Živa je, uistinu, Riječ Božja i djelotvorna; oštija je od svakoga dvosjekla mača; prodire dotle da dijeli dušu i duh, zglobove i moždinu te prosuđuje nakane i misli srca. <sup>13</sup>Nema stvorenja njoj skrivena. Sve je, naprotiv, golo i razgoljeno očima Onoga komu nam je dati račun.

#### Zaključak

<sup>14</sup>Imajući dakle velikoga Velikoga svećenika koji prodrije kroz nebesa - Isusa, Sina Božjega - čvrsto se držimo vjere.



## Poslanica Hebrejima

### II. ISUS VELIKI SVEĆENIK VJERAN-OVJEROVLJEN I MILOSRDAN

#### B. ISUS JE MILOSRDAN VELIKI SVEĆENIK

<sup>15</sup>Ta nemamo takva Velikog svećenika koji ne bi mogao biti supatnik u našim slabostima, nego poput nas iskušavana svime, osim grijehom.

<sup>16</sup>Pristupajmo dakle smjelo Prijestolju milosti da primimo milosrđe i milost nađemo za pomoć u pravi čas!

**5** Svaki veliki svećenik, zaista, od ljudi uzet, za ljude se postavlja u odnosu prema Bogu da prinosi darove i žrtve za grijeh. <sup>2</sup>On može primjereno suosjećati s onima koji su u neznanju i zabludi jer je i sam zaogrnut slabošću. <sup>3</sup>Zato mora i za narod i za sebe prinositi okajnice. <sup>4</sup>I nitko sam sebi ne prisvaja tu čast, nego je prima od Boga, pozvan kao Aron.

<sup>5</sup>Tako i Krist ne proslavi sam sebe postavši svećenik, nego ga proslavi Onaj koji mu reče: Ti si sin moj, danas te rodih, <sup>6</sup>po onome što pak drugdje veli: Zauvijek ti si svećenik po redu Melkisedekovu. <sup>7</sup>On je u dane svoga zemaljskog života sa silnim vapajem i suzama prikazivao molitve i prošnje Onomu koji ga je mogao spasiti od smrti. I bi uslišan zbog svoje predanosti: <sup>8</sup>premda je Sin, iz onoga što prepati, naviknu slušati <sup>9</sup>i, postigavši savršenstvo, posta svima koji ga slušaju začetnik vječnoga spasenja - <sup>10</sup>proglašen od Boga Velikim svećenikom po redu Melkisedekovu.

49. tjedan,  
245. dan čitanja, srijeda, 8. studenoga  
2017.

Bar 1,1-4,4  
Heb 5,11-7,28

## Baruh

**B**aruh ili Knjiga Baruhova je jedna od knjiga Biblije i Staroga zavjeta. Biblijska kratica knjige je Bar. Knjiga je pripisana Baruhu, prijatelju i tajniku proroka Jeremije (Jr 36,4; 45.1).

Pripada u deuterokanonske knjige. Kao sastavni dio Staroga zavjeta priznaju katolici i pravoslavni. Ne nalazi se u Hebrejskoj Bibliji, ali se nalazi u prvim prijevodima Biblije na latinski (Vulgata) i grčki jezik (Septuaginta), svrstana u proročke knjige. Sačuvana je na grčkom jeziku.

**B**aruh (hebrejski Baruk - blagoslovljen) sin Nerijin iz ugledne obitelji. Njegov brat službovao je kod židovskog kralja Sidkije (598.-587. pr. Kr.). Od 605. pr. Kr., stalni je pratitelj proroka Jeremije. Pisao je u njegovo ime i prenosio poruke. Spominje se više puta u Jeremijinoj knjizi. S Jeremijom je, nakon pada Jeruzalema (587. g. pr. Kr.) odveden u Egipat gdje mu se gubi svaki trag.

**K**njiga se sastoji od 5 poglavlja. Od prvog stoljeća prije Krista, Pismo Jeremije proroka pripisuje kao 6. poglavlje. Teme knjige su priznanje grijeha, molitva Bogu za milosrđe, razmišljanja o Mudrosti, ohrabivanje židovskih prognanika u Babilonu. U Novom zavjetu ima nekoliko poveznica s ovom knjigom. u Rimokatoličkoj Crkvi odlomak iz Baruhove knjige (Bar 3,9-38) čita se na Veliku subotu. Crkveni oci poput sv. Tome Akvinskog i sv. Klementa Aleksandrijskog citirali su ovu knjigu u svojim djelima.

## Baruh

### I. UVOD

### II. MOLITVA IZGNANIKA

#### I. UVOD

##### Baruh i židovska zajednica u Babilonu

**1** Ovo su riječi knjige koju u Babilonu napisao Baruh, sin Nerije, sina Maaseje, sina Sidkije, sina Hasadije, sina Hilkije, <sup>2</sup>pete godine, sedmoga dana u mjesecu, u vrijeme kada su Kaldejci osvojili Jeruzalem i spalili ga.

<sup>3</sup>Baruh pročitao riječi ove knjige pred Jekonijom, sinom Jojakimovim, kraljem Judinim, i pred čitavim narodom koji bijaše došao na čitanje knjige; <sup>4</sup>pred mogućnicima i kraljevim sinovima, pred starješinama, ukratko, pred svim narodom, malim i velikim, pred svima koji su živjeli u Babilonu, na obalama rijeke Suda. <sup>5</sup>Čuvši, plakali su, postili i molili se pred Gospodom. <sup>6</sup>Sabraše i novca, koliko tko mogaše, <sup>7</sup>i poslaše ga u Jeruzalem svećeniku Jojakimu, sinu Hilkije, Šalumova sina, i ostalim svećenicima i svemu narodu koji se s njim nalazio u Jeruzalemu.

<sup>8</sup>Desetoga dana mjeseca Sivana Baruh je spasio posuđe kuće Gospodnje što bijaše ugrabljeno iz Hrama da bi ga odnio natrag u zemlju Judinu - srebrno posuđe što ga je načinio Sidkija, sin Jošijin, kralj Judin, <sup>9</sup>kad je Nabukodonozor, kralj babilonski, odveo iz Jeruzalema i u Babilon doveo Jekoniju s knezovima, ključarima, mogućnicima i svim narodom.

<sup>10</sup>I napisaoše: Evo, šaljem vam novac da njime kupite žrtve paljenice i tamjan; pripravite žrtve i prinesite ih za grijeh na žrtveniku Gospoda, Boga našega. <sup>11</sup>I molite se za život Nabukodonozora, kralja babilonskog, i za život sina njegova Baltazara da im dani na zemlji budu kao dani neba; <sup>12</sup>neka nam Gospod dade snage i prosvjetli oči naše da bismo živjeli u sjeni Nabukodonozora, kralja babilonskog, i u sjeni njegova sina Baltazara, da bismo ih dugo služili te našli milost pred njima. <sup>13</sup>Molite se i za nas Gospodu, Bogu našem, jer smo ga uvrijedili i do danas se gnjev i srdžba Gospodnja nije odvrtila od nas. <sup>14</sup>Čitajte, dakle, knjigu koju vam šaljem i obznanite je u kući Gospodnjoj, na blagdan i u dane Zborovanja. <sup>15</sup>Recite tada:

#### II. MOLITVA IZGNANIKA

##### Ispovijed grijeha

Pravedan je Gospod, Bog naš! Ali nama treba da se danas zacrvene od stida obrazi - nama Judejcima i žiteljima jeruzalemskim, <sup>16</sup>našim kraljevima i knezovima, našim svećenicima i prorocima i našim ocima, <sup>17</sup>jer smo grijeshili pred Gospodom, bili mu nepokorni <sup>18</sup>i nismo slušali glasa Gospoda, Boga svojega, da hodimo po zapovjedima koje Gospod bijaše stavio pred nas. <sup>19</sup>Od dana kada je oce naše izveo iz Egipta pa do dana današnjega nepokorni smo bili Gospodu, Bogu svojem, i nismo marili da čujemo njegov glas. <sup>20</sup>Tada navališe na nas nevolje i prokletstva kojima se Gospod zaprijetio sluzi svome Mojsiju u dan kada je izveo oce naše iz Egipta da bi nam dao zemlju kojom teče med i mlijeko. I tako je to do danas. <sup>21</sup>Nismo bili poslušali glas Gospoda, Boga svojega, ni riječi njegovih preko proroka koje nam je on slao; <sup>22</sup>svaki je od nas hodio po nagnuću svoga opakog srca, služeći drugim bogovima i čineći što nije po volji Gospodu, Bogu našem.

**2** Zato je Gospod izvršio prijetnju koju je naviještao protiv nas, protiv naših sudaca koji su sudili Izraelu, protiv naših kraljeva i knezova, protiv naroda Izraelova i Judina: <sup>2</sup>pod čitavim nebom nije se još dogodilo ništa slično onome što se dogodilo u Jeruzalemu, prema onome što bijaše zapisano u Mojsijevu Zakonu - <sup>3</sup>da se jelo meso sina i kćeri. <sup>4</sup>Predao ih je vlasti svih kraljevstava oko nas, na porugu i prokletstvo među svim okolnim narodima kamo ih je raspršio Gospod. <sup>5</sup>Bijahu podjarmljeni umjesto da budu gospodari, jer - sagrijeshismo Gospodu, Bogu svojem, ne poslušavši glasa njegova.

<sup>6</sup>Da, pravedan je Gospod, Bog naš! Ali nama - nama treba da se danas zacrvene od stida obrazi, nama i ocima našim. <sup>7</sup>Oborila se na nas sva zla kojima nam Gospod bijaše zaprijetio. <sup>8</sup>Mi pak nismo umolili lice Gospodnje odvrativši se od misli svojih opakih srdaca. <sup>9</sup>Gospod tada uze bdjeti nad nevoljama koje je navalio na nas; jer pravedan je Gospod u svim djelima koja nam je naložio, <sup>10</sup>ali mi nismo slušali njegova glasa niti smo hodili po zapovjedima koje je Gospod pred nas stavio.



## Baruh

II. MOLITVA IZGNANIKA  
III. POHVALA MUDROSTI

## Molitva za smilovanje

<sup>11</sup>A sada, Gospode, Bože Izraelov, koji si snažnom rukom izveo narod svoj iz Egipta znamenjima i čudesima, velikom snagom i ispruženom desnicom, proslavivši tako ime svoje do dana današnjega: <sup>12</sup>mi smo sagriješili, bezbožni smo bili i nepravedni pred svim tvojim zapovijedima, Gospode, Bože naš! <sup>13</sup>Neka se odvрати gnjev tvoj od nas, jer smo samo malen ostatak među narodima kamo si nas raspršio. <sup>14</sup>Usliši, Gospode, molitvu našu i vapaj: izbavi nas poradi sebe i udijeli nam milost svoju, pred licem onih koji su nas u sužanjstvo odveli, <sup>15</sup>da sva zemlja zna da si ti Gospod, Bog naš, jer Izrael i njegov rod nosi tvoje ime. <sup>16</sup>Obazri se, Gospode, iz svetoga svoga prebivališta i svrni misao na nas, prikloni uho i poslušaj, <sup>17</sup>otvori oči i pogledaj: tâ mrtvi u podzemnom svijetu - kojima je iz utrobe oduzet dah - ne, oni više ne kazuju slave i pravednosti Gospodnje; <sup>18</sup>samo duša ojađena, koja hodi pognuto i iznemoglo, ugaslih očiju, duša pregladnjela, Gospode, iskazuje tvoju slavu i pravednost!

<sup>19</sup>O Gospode, Bože naš! Ne upravljamo svoje prošnje tvome licu zbog zasluga svojih otaca i svojih kraljeva; <sup>20</sup>nego jer si ti poslao na nas gnjev svoj i srdžbu svoju, kako si bio navijestio po prorocima, slugama svojim, ovim riječima: <sup>21</sup>"Ovako govori Gospod: Prignite šiju i služite kralju babilonskom, da ostanete u zemlji koju sam dao ocima vašim. <sup>22</sup>Ne poslušate li nalog Gospodnji da služite kralju babilonskom, <sup>23</sup>učinit ću da iz gradova judejskih i s trgova jeruzalemskih nestane pjesme radosti i pjesme veselja, pjesme zaručnika i pjesme zaručnice, i sva će zemlja postati pustoš bez stanovnika." <sup>24</sup>Ali mi nismo poslušali glasa tvog da služimo kralju babilonskom, i ti si tada izvršio prijetnje koje si navijestio po prorocima, slugama svojim, da će kosti kraljeva naših i kosti naših otaca biti izbačene iz svog počivališta. <sup>25</sup>I doista, one bjehu izbačene na žegu dana i studen noći. I umiralo se u strašnim mukama od kuge, gladi i mača. <sup>26</sup>A od kuće koja nosi Ime tvoje učinio si ono što je ona danas, zbog zloće kuće Izraelove i kuće Judine.

<sup>27</sup>Pa ipak, Gospode, Bože naš, postupio si s nama po svoj svojoj dobroti i prevelikoj blagosti, <sup>28</sup>kako si obećao po sluzi svome Mojsiju onoga dana kada si mu zapovjedio da napiše Zakon tvoj

za sinove Izraela ovim riječima: <sup>29</sup>"Ako ne poslušate glasa mog, ovo veliko i bezbrojno mnoštvo zacijelo će se smanjiti među narodima kamo ću ih raspršiti; <sup>30</sup>a znam, taj narod tvrde šije neće poslušati. Ali u zemlji svog sužanjstva oni će se opametiti <sup>31</sup>i spoznati da sam ja Gospod, Bog njihov. I dat ću im srce i uši da čuju. <sup>32</sup>Oni će me hvaliti u zemlji svog izgnanstva i spominjat će se moga imena; obratit će se, i smekšat će im se tvrda šija, <sup>33</sup>i odvratit će se od opakih svojih djela, jer sjetit će se sudbine otaca svojih kad su griješili Gospodu. <sup>34</sup>Tada ću ih dovesti natrag u zemlju koju sam obećao zaklevši se njihovim ocima Abrahamu, Izaku i Jakovu, da gospodare njome. I umnožit ću ih, i oni se više neće smanjivati. <sup>35</sup>I uspostaviti ću s njima vječni Savez: ja ću biti njihov Bog, a oni će biti moj narod. I neću više izgoniti svog naroda Izraela iz zemlje koju sam im dao."

**3** Svevladaru Gospode, Bože Izraelov, tebi više duša tjeskobna, duh uznemiren: <sup>2</sup>Čuj, Gospode, i smiluj se jer smo sagriješili pred tobom. <sup>3</sup>Ti vladaš vječito, a mi propadamo bez prestanka. <sup>4</sup>Gospode svemogući, Bože Izraelov, čuj dakle molitvu samrtnika Izraelovih, sinova onih koji su protiv tebe sagriješili, koji nisu slušali glasa Gospoda, Boga svojega, pa zato navališe na nas nevolje. <sup>5</sup>Ne spominji se opačina naših otaca, već se spomeni u ovo vrijeme ruke svoje i Imena svoga. <sup>6</sup>Da, ti si Gospod, Bog naš, i mi te hoćemo slaviti, Gospode. <sup>7</sup>Tâ zato si nam u srce usadio strah svoj da bismo zazvali Ime tvoje i da bismo te proslavili u izgnanstvu uklonivši iz srca svu zloću naših otaca, koji su sagriješili pred tobom. <sup>8</sup>Evo nas još danas u ovom izgnanstvu kamo si nas raspršio na užas, prokletstvo i pokaranje zbog svih opačina naših.

## III. POHVALA MUDROSTI

<sup>9</sup>Čuj, Izraele, životne propise, prisluhni da naučiš mudrost. <sup>10</sup>Zašto, o Izraele, zašto si u zemlji neprijatelja i zašto stariš u tuđini, <sup>11</sup>onečišćujuć se mrtvacima, ubrojen među one koji su u Podzemlju? <sup>12</sup>Zato što si Vrelo Mudrosti ostavio! <sup>13</sup>Da si Božjim hodio putem,

## Baruh

## III. POHVALA MUDROSTI

zauvijek bi prebivao u miru.  
<sup>14</sup>Nauči stoga gdje je mudrost,  
gdje snaga, gdje li razboritost,  
pa da ujedno spoznaš  
u čemu je dugovječnost i život  
i gdje je svjetlost očinja i mir.  
<sup>15</sup>Ali tko je otkrio prebivalište Mudrosti,  
tko li prodro u njene riznice?  
<sup>16</sup>Gdje su vladari naroda,  
gdje gospodari zvijeri zemaljskih,  
<sup>17</sup>gdje oni koji se igrahu ptica nebeskih  
i oni koji zgrtahu srebro i zlato  
- u što se ljudi uzdaju -  
te ne bijaše kraja zgrtanju njihovu?  
<sup>18</sup>I gdje su oni koji s tolikim trudom  
srebro kovahu  
da im djela nitko natkriliti ne može?  
<sup>19</sup>Iščekzli su, otišli u Podzemlje!  
Na njihovo mjesto dođoše drugi.  
<sup>20</sup>Mlađi ugledaše svjetlo dana,  
nastaniše zemlju,  
no puta Mudrosti ni oni ne otkriše;  
<sup>21</sup>staza njenih ni oni ne razumješe,  
ne doumiše joj se -  
sinovi njeni daleko ostadoše od  
puta njezina.  
<sup>22</sup>Nije se čulo o njoj u Kanaanu  
niti se vidjela u Temanu;  
<sup>23</sup>ni sinovi Hagarini što zemsku umnost ištu,  
ni trgovci iz Midjana i Teme,  
ni pjesnici priča, ni istraživači umnosti  
ne spoznaše puta Mudrosti,  
ne dovinuše se staza njezinih.  
<sup>24</sup>Kako je veliko, o Izraele,  
kako je veliko Božje prebivalište  
i kako je prostrano mjesto  
posjeda njegovog?  
<sup>25</sup>Veliko i bezgranično,  
visoko - neizmjerljivo!  
<sup>26</sup>Ondje se rodiše divovi, čuveni od davnine,  
rastom golemi, vješti u boju;  
<sup>27</sup>ali njih ne izabra Bog  
niti im povjeri put spoznanja;  
<sup>28</sup>izginuše jer ne imашe mudrosti,  
izginuše sa svoje ludosti.  
<sup>29</sup>Tko se na nebo pope, pa da je dohvati -  
na oblake, pa da je skine?  
<sup>30</sup>Tko prebrodi more da bi je otkrio  
pa da je kupi za najčistije zlato?

<sup>31</sup>Nitko ne zna njezina puta  
i nitko njezine staze ne shvaća.  
<sup>32</sup>Sveznajući - samo je on poznaje,  
svojim je umom proniče:  
on koji je za sva vremena sazdao zemlju  
i svu je životinjama naselio;  
<sup>33</sup>on koji pošalje svjetlost,  
i ona, gle, pođe;  
natrag je zovne,  
i drščuć' ona ga poslušala.  
<sup>34</sup>Zvijezde mu veselo sjaju na svojim  
postajama;  
<sup>35</sup>zovne li ih, one mu odgovore: "Evo nas!"-  
i radosno sjaju svom Stvoritelju.  
<sup>36</sup>On je naš Bog:  
nitko se drugi s njim usporedit' ne može.  
<sup>37</sup>On je pronikao sav put spoznaje  
i predao je sluzi svom Jakovu  
- Izraelu, svome ljubimcu.  
<sup>38</sup>Potom se ona na zemlji pojavila,  
među ljudima udomila.

**4** Ona je knjiga Božjih zapovijedi,  
Zakon koji će trajati dovijeka:  
tko ga se držao bude, taj će živjeti;  
tko ga napusti, taj će umrijeti.  
<sup>2</sup>Vrati se, Jakove, i prihvati je,  
hodi k sjaju, k njenoj svjetlosti:  
<sup>3</sup>ne ustupaj slavu svoju drugomu,  
ni dostojanstvo svoje narodu tuđemu.  
<sup>4</sup>Blago nama, Izraele,  
jer nam je otkriveno što je Bogu po volji!



## Poslanica Hebrejima

### III. PRAVO SVEĆENIŠTVO ISUSA KRISTA

#### III. PRAVO SVEĆENIŠTVO ISUSA KRISTA

##### A. UVODNE OPOMENE

###### Kršćanska zrelost

<sup>11</sup>O tome nas čeka besjeda velika, ali teško ju je riječima izložiti jer ste tvrdih ušiju. <sup>12</sup>Pa trebalo bi doista da nakon toliko vremena već budete učitelji, a ono treba da tkogod vas ponovno poučava početnička počela kazivanja Božjih. Takvi ste: mlijeka vam treba, a ne tvrde hrane. <sup>13</sup>Doista, tko je god još pri mlijeku, ne zna ništa o nauku pravednosti jer - nejače je. <sup>14</sup>A za zrele je tvrda hrana, za one koji imaju iskustvom izvježbana čula za rasuđivanje dobra i zla.

**6** Stoga mimoidimo početnički nauk o Kristu i uzdignimo se k savršenome ne postavljajući iznovice temelja: obraćenje od mrtvih djela i vjera u Boga, <sup>2</sup>naučavanje o krštenjima i polaganje ruku, uskrsnuće mrtvih i vječni sud. <sup>3</sup>To ćemo pak učiniti, dakako, ako Bog da. <sup>4</sup>Zaista, onima koji su jednom prosvijetljeni, i okusili dar nebeski, i postali dionici Duha Svetoga, <sup>5</sup>i okusili Lijepu riječ Božju i snage budućega svijeta, <sup>6</sup>pa otpali, nemoguće je opet se obnoviti na obraćenje kad oni sami ponovno razapinju Sina Božjega i ruglu ga izvrgavaju. <sup>7</sup>Jer zemlja koja se napije kiše što na nju često pada i rađa raslinjem korisnim onima za koje se i obrađuje, prima blagoslov od Boga; <sup>8</sup>ona pak koja donosi trnje i drač, odbačena je, blizu prokletstvu a svršetak joj je: "U oganj!"

###### Riječi nade i ohrabrenja

<sup>9</sup>A uvjereni smo, ljubljeni, sve ako tako i govorimo, da je s vama dobro i da ste na putu spasenja. <sup>10</sup>Ta Bog nije nepravedan da bi zaboravio vaše djelo i ljubav što je iskazaste njegovu imenu posluživši i poslužujući svetima. <sup>11</sup>Zelimo ipak da svatko od vas sve do svršetka pokazuje tu istu gorljivost za ispunjenje nade <sup>12</sup>te ne omlitavite, nego budete nasljedovatelji onih koji po vjeri i strpljivosti baštine obećano. <sup>13</sup>Doista, kad je Bog Abrahamu davao

obećanje, jer se nije imao kime većim zakleti, zakle se samim sobom: <sup>14</sup>*Uistinu, blagosloviti, blagoslovit ću te i umnožiti, umnožit ću te.* <sup>15</sup>I tako Abraham, strpljiv, postiže obećano. <sup>16</sup>Ljudi se doista kunu onim tko je veći i zakletva im je, kao potkrepa, kraj svake raspre. <sup>17</sup>Tako i Bog: htio je baštinicima obećanja obilatije pokazati nepromjenljivost svoje odluke pa zato zajamči zakletvom <sup>18</sup>da bismo po dva nepromjenjiva čina - u kojima je nemoguće da bi Bog prevario - mi pribjegllice imali snažno ohrabrenje da se držimo ponuđene nade. <sup>19</sup>Ona nam je kao pouzdano i čvrsto sidro duše što ulazi u unutrašnjost iza zavjese, <sup>20</sup>kamo je kao preteča za nas ušao Isus postavši zauvijek *Veliki svećenik po redu Melkisedekovu.*

#### B. VELIKI SVEĆENIK PO REDU MELKISEDEKOVU

##### 1. MELKISEDEK

###### Uvod

**7** Doista, taj *Melkisedek, kralj šalemski, svećenik Boga Svevišnjega što je izašao u susret Abrahamu koji se vraćao s poraza kraljeva i blagoslovio ga,* <sup>2</sup>i komu Abraham odijeli desetinu od svega; on koji u prijevodu znači najprije "kralj pravednosti", a zatim i *kralj šalemski,* to jest "kralj mira"; <sup>3</sup>on, bez oca, bez majke, bez rodoslovlja; on, kojemu dani nemaju početka ni život kraja - sličan Sinu Božjemu, ostaje svećenik zasvagda.

###### Melkisedek i levitsko svećeništvo

<sup>4</sup>Pa promotrite koliki li je taj komu *Abraham,* rodozačetnik, *dade desetinu* od najboljega. <sup>5</sup>Istina, i oni sinovi Levijevi, koji primaju svećeništvo imaju zakonsku zapovijed da ubiru desetinu od naroda, to jest od svoje braće premda su i ona izašla iz boka Abrahamova. <sup>6</sup>Ali on, koji nije iz njihova rodoslovlja, ubra desetinu od Abrahama i blagoslovi njega, nosioca obećanja! <sup>7</sup>A posve je neprijeporno: veći blagoslivlja manjega. <sup>8</sup>K tome, ovdje desetinu primaju smrtni ljudi, a ondje onaj, za

## Poslanica Hebrejima

### III. PRAVO SVEĆENIŠTVO ISUSA KRISTA

kojega se svjedoči da živi. <sup>9</sup>I u Abrahamu se, tako reći, ubire desetina i od Levija koji inače desetinu prima <sup>10</sup>jer još bijaše u boku očevu kad mu u susret iziđe Melkisedek.

#### 2. OD LEVITSKOG DO MELKISEDEKOVSKOG SVEĆENIŠTVA

##### Dokidanje starog svećeništva

<sup>11</sup>Da se dakle savršenstvo postiglo po levitskom svećeništvu - jer na temelju njega narod je dobio Zakon - koja bi onda bila potreba da se po redu Melkisedekovu postavi drugi svećenik i da se ne imenuje po redu Aronovu? <sup>12</sup>Doista kad se mijenja svećeništvo, nužno se mijenja i Zakon. <sup>13</sup>Jer onaj o kojemu se to veli pripadao je drugom plemenu, od kojega se nitko nije posvetio žrtveniku. <sup>14</sup>Poznato je da je Gospodin naš potekao od Jude, plemena za koje Mojsije ništa ne reče s obzirom na svećenike. <sup>15</sup>To je još očitije ako se drugi svećenik postavlja po sličnosti s Melkisedekom: <sup>16</sup>postao je svećenikom ne po Zakonu tjelesne uredbe, nego snagom neuništiva života. <sup>17</sup>Ta svjedoči se:

*Zauvijek ti si svećenik  
po redu Melkisedekovu.*

<sup>18</sup>Dokida se dakle prijašnja uredba zbog njezine nemoći i beskorisnosti - <sup>19</sup>jer Zakon nije ništa priveo k savršenstvu - a uvodi se bolja nada, po kojoj se približujemo Bogu.

##### Nepromjenljivost Kristova svećeništva

<sup>20</sup>I to se nije zbilo bez zakletve. Jer oni su bez zakletve postali svećenicima, <sup>21</sup>a on sa zakletvom Onoga koji mu reče:

*Zakleo se Gospodin i neće se pokajati:  
"Zauvijek ti si svećenik".*

<sup>22</sup>Utoliko je Isus i postao jamac boljega Saveza.

<sup>23</sup>K tomu, mnogo je bilo svećenika jer ih je smrt priječila trajno ostati. <sup>24</sup>A on, jer ostaje dovijeka, ima neprolazno svećeništvo. <sup>25</sup>Zato i može do kraja spašavati one koji po njemu pristupaju k Bogu - uvijek živ da se za njih zauzima.

<sup>26</sup>Takav nam Veliki svećenik i bijaše

potreban - svet, nedužan, neokaljan, odijeljen od grešnika i uzvišeniji od nebesa - <sup>27</sup>koji ne treba da kao oni veliki svećenici danomice prinosi žrtve najprije za svoje grijehе, a onda za grijehе naroda. To on učini jednom prinijevši samoga sebe. <sup>28</sup>Zakon doista postavi za velike svećenike ljude podložne slabosti, a riječ zakletve - nakon Zakona - Sina zauvijek usavršena.

49. tjedan,  
246. dan čitanja, četvrtak, 9. studenoga  
2017.

Bar 4,5-6,72  
Heb 8-9

## Baruh

## IV. PLAČ I NADA JERUZALEMA

## IV. PLAČ I NADA JERUZALEMA

<sup>5</sup>Ohrabri se, narode moj,  
spomene Izraelov!  
<sup>6</sup>Bili ste prodani narodima,  
ali ne na uništenje.  
Boga ste razgnjevili,  
stoga biste izručeni neprijateljima;  
<sup>7</sup>Stvoritelja svog ste izazvali  
žrtvujući zlodusima, a ne Bogu.  
<sup>8</sup>Zaboravili ste Boga vječnog, svoga hranioca!  
Ožalostili ste i Jeruzalem - majku  
koja vas je othranila.  
<sup>9</sup>Kada je vidjela gdje se na vas  
obara gnjev od Boga, stade naricati:  
"Slušajte, susjede sionske:  
u tugu veliku zavi me Gospod.  
<sup>10</sup>Vidjeh gdje mi u sužanjstvo  
izruči Vječni sinove i kćeri.  
<sup>11</sup>S radošću sam ih hranila,  
s tugom i plačem gledam gdje odlaze.  
<sup>12</sup>Nitko nek' se nada mnom ne raduje  
što obudovjeh i ostadoh sama.  
Zbog grijeha djece svoje opustjeh,  
jer se okrenuše od Božjeg Zakona.  
<sup>13</sup>Nisu marili za njegove zapovijedi  
niti išli putovima njegovih propisa,  
niti stupali stazom stege u  
njegovoj pravednosti.  
<sup>14</sup>Dođite, susjede sionske!  
Gledajte gdje mi u sužanjstvo  
predaje Vječni sinove i kćeri!  
<sup>15</sup>Doveo je na njih narod iz daljine,  
narod drzak, tuđega jezika,  
bez poštovanja prema starcu,  
bez smilovanja prema djetetu;  
<sup>16</sup>odvedoše udovi ljubimce,  
ostaviše je samu, bez kćeri.  
<sup>17</sup>Kako bih vam mogla ja pomoći?  
<sup>18</sup>Samo onaj koji dovede na vas ove nevolje  
izbavit' vas može iz ruku neprijatelja.  
<sup>19</sup>Idite, djeco, otiđite svojim putem!  
Ja ostajem napuštena, samotna;  
<sup>20</sup>skinuh haljinu mira,  
odjenuh se u kostrijet svojih vapaja:  
sve dane svoje zazivat ću Vječnoga.  
<sup>21</sup>Ohrabrite se, djeco, zavapite Bogu:  
on će vas izbaviti iz nasilja,  
iz ruku neprijatelja.

<sup>22</sup>Jer u Vječnog se uzdam, on će vas spasiti;  
od Svetoga očekujem radost:  
uskoro na vas će se smilovati,  
Vječni, Spasitelj vaš.  
<sup>23</sup>S tugom i plačem vidjeh vas gdje odlazite,  
ali Bog će vas meni vratiti  
s radošću i klicanjem za sva vremena.  
<sup>24</sup>Kao što susjede sionske vidješe  
gdje vas zasužnjuju,  
tako će naskoro vidjeti gdje će vas  
izbaviti Bog,  
koji će doći u velikoj slavi i sjaju Vječnoga.  
<sup>25</sup>Djeco moja, podnesite pokaranje  
što se obori na vas od Boga.  
Neprijatelj te progonio,  
al' uskoro vidjet ćeš njegovu propast,  
na njegovu ćeš šiju staviti nogu.  
<sup>26</sup>Moja su nježna djeca hodila grubim  
putovima,  
otjerana kao stado što ga ote neprijatelj.  
<sup>27</sup>Ohrabrite se, djeco, zavapite Bogu:  
Onaj koji vas stavi na kušnju,  
on će vas se spomenuti.  
<sup>28</sup>Ako vam je misao, zastranivši, bila  
daleko od Boga,  
vratite se i tražite ga revnošću  
deseterostrukom.  
<sup>29</sup>Jer onaj koji je na vas nesreću doveo,  
vašim će spasenjem vratiti vam  
vječnu radost.  
<sup>30</sup>Ohrabri se, Jeruzaleme,  
utješit će te onaj koji ti dade ime.  
<sup>31</sup>Jao onima koji te zlostavljaju,  
koji se vesele tvojoj propasti!  
<sup>32</sup>Jao gradovima kojima su tvoja  
djeca robovala,  
teško onom koji ti odvede sinove!  
<sup>33</sup>Jer kao što je uživao u tvome padu  
i tvojoj se propasti radovao,  
tako će tugovati  
nad svojim opustošenjem.  
<sup>34</sup>Neće se veseliti mnogome pučanstvu,  
obijest će mu se preobratiti' u tugovanje,  
<sup>35</sup>od Vječnoga na nj će doći oganj  
za mnogo dana,  
i za dugo vrijeme bit će stan zlodusima.  
<sup>36</sup>Obazri se na istok, Jeruzaleme,  
vidi radost što ti dolazi od Boga.  
<sup>37</sup>Evo, vraćaju ti se sinovi koje si



## Baruh

## IV. PLAČ I NADA JERUZALEMA

## V. PISMO JEREMIJE PROROKA

vidio gdje odlaze,  
 sabiru se u tebi od istoka do zapada  
 na zapovijed Svetoga  
 i kliču u slavu Božju.

**5** Skini, Jeruzaleme, haljinu  
 tugovanja i nesreće,  
 odjeni se zauvijek ljepotom slave Božje,  
<sup>2</sup>ogrni se plaštem Božje pravednosti,  
 stavi na glavu vijenac slave Vječnoga;  
<sup>3</sup>jer Bog hoće pokazati sjaj tvoj  
 svemu pod nebom  
<sup>4</sup>i zasvagda ti hoće dati ime:  
 'Mir pravednosti' i 'Slava bogoljubnosti'.  
<sup>5</sup>Ustani, Jeruzaleme, stani na visoko  
 i obazri se na istok:  
 Pogledaj! Djeca se tvoja sabiru, od  
 istoka do zapada,  
 na zapovijed Svetoga, radujuć' se  
 što ih se spomenuo Bog.

<sup>6</sup>Otišli su od tebe pješice,  
 vodio ih neprijatelj,  
 a gle, Bog ih tebi vraća  
 nošene u slavlju, kao djecu kraljevsku.  
<sup>7</sup>I naredi Bog: neka se snize  
 sve visoke gore i vječne klisure;  
 nek' se doline ispune i poravna zemlja  
 da Izrael čvrsto kroči u sjaju slave Božje.  
<sup>8</sup>A šume i sva stabla mirisna činit će sjenu  
 Izraelu po Božjoj zapovijedi;  
<sup>9</sup>jer Bog će voditi Izraela u radosti,  
 u svjetlu njegove slave,  
 prateć' ga milosrdem svojim  
 i pravednošću."

## V. PISMO JEREMIJE PROROKA

**6** Prijepis poslanice koju je poslao  
 Jeremija sužnjima koje je kralj  
 Babilonaca uskoro imao odvesti u Babilon da  
 im priopći preporuke što mu ih je povjerio Bog.  
 Zbog grijeha što ste ih pred Bogom počinili,  
 Nabukodonozor, kralj Babilonaca, odvest će  
 vas kao sužnje u Babilon. <sup>2</sup>Kada stignete u  
 Babilon, ostat ćete ondje mnogo godina i za  
 dugo vrijeme, do sedmog naraštaja, a potom ću  
 vas odande u miru izvesti. <sup>3</sup>A u Babilonu vidjet  
 ćete bogove - srebrne, zlatne i drvene - koji se

nose na leđima i koji neznabošcima strah  
 zadaju. <sup>4</sup>Čuvajte se! Ne povodite se za tuđim  
 narodima i nemojte da vas pred tim bogovima  
 strah obuzme <sup>5</sup>kad opazite pred njima i za  
 njima mnoštvo koje im se klanja. Recite u srcu:  
 "Tebi se, Gospode, jedinomu treba klanjati."  
<sup>6</sup>Jer s vama je moj anđeo - njemu ste životom  
 svojim odgovorni.

<sup>7</sup>Jezik im je izgadio umjetnik, drugi su ih  
 obložili zlatom i srebrom: obmana su i govoriti  
 ne mogu. <sup>8</sup>Kao za gizdavu djevojku, uzimaju  
 zlato i prave krune za glave svojih bogova. <sup>9</sup>A  
 dogodi se te svećenici potkradaju sa svojih  
 bogova zlato i srebro i troše ga za sebe; daruju  
 ga čak i bludnicama u bludilištima. Ukrašuju ih  
 haljinama kao ljude - <sup>10</sup>te bogove, srebrne,  
 zlatne i drvene, no oni se od hrđe i crvotoči  
 obraniti ne mogu <sup>11</sup>usprkos grimizu kojim ih  
 odijevaju. Potrebno im je čistiti lica od hramske  
 prašine koja napada na njih. <sup>12</sup>Jedan drži žezlo  
 kao poglavar pokrajine, ali nikog tko bi ga  
 uvrijedio ne može pogubiti; <sup>13</sup>drugi u desnici  
 drži mač i sjekiru, ali se ne može obraniti ni od  
 rata ni od razbojnika. <sup>14</sup>Po tom jasno slijedi: to  
 bogovi nisu - njih se, dakle, ne bojte!

<sup>15</sup>Kao što posuda kojom se čovjek služi  
 postaje beskorisnom kada se razbije, tako je i s  
 njihovim bogovima koji su postavljeni u  
 hramovima. <sup>16</sup>Oči su im pune prašine što je  
 dižu noge onih koji ulaze. <sup>17</sup>I kao što su na sve  
 strane zatvorena vrata onome koji se ogriješio  
 o kralja te ima biti pogubljen, tako svećenici  
 utvrđuju hramove ovih bogova vratima,  
 bravama i zasunima, bojeći se da ih razbojnici  
 ne opljačkaju. <sup>18</sup>Užiju im svjetiljke u mnogo  
 većem broju negoli sebi samima, ali nijedne od  
 njih bogovi ne mogu vidjeti. <sup>19</sup>Nalik su na grede  
 hrama: srce im iznutra, kažu, crvi rastaču - crvi  
 koji gmižu iz zemlje te rastaču njih i njihove  
 haljine. <sup>20</sup>Oni i ne osjećaju da im je lice  
 pocrnjelo od dima što se diže u hramu. <sup>21</sup>Na  
 njihova tijela i glave dolijeću šišmiši, lastavice i  
 druge ptice; a ima i mačaka. <sup>22</sup>Po tim ćete  
 znacima prepoznati da to bogovi nisu - njih se,  
 dakle, ne bojte!

<sup>23</sup>Ne očiste li im naslagu sa zlata kojim su  
 obloženi za ukras, sami ga neće osvjetlati. Nisu  
 ni osjećali dok su ih salijevali. <sup>24</sup>Kupovali su ih  
 za najvišu cijenu, a nema u njima životnoga



## Baruh

## V. PISMO JEREMIJE PROROKA

daha. <sup>25</sup>Bez nogu su, pa ih na ramenima nose i tad pokazuju svoje ruglo ljudima; stide ih se i oni koji im služe, <sup>26</sup>jer padne li koji bog na zemlju, oni ga moraju podići; usprave li ih, oni se sami od sebe neće pomoći; ako se nagnu, ne mogu se uspraviti. <sup>27</sup>Kao mrtvacima darove im prinose. Svećenici im njihovi tada odnose žrtve da izvuku korist prodajući ih. Isto tako i njihove žene prigrabe po dio, ne dijeleći ništa siromasima i nemoćnima. Njihovih se žrtava dotiču žene u čišćenju, a i porodilje. <sup>28</sup>Po tom dobro znate: to bogovi nisu - ništa ih se ne bojte!

<sup>29</sup>Tâ kako biste ih mogli zvati bogovima? Tima srebrnim, zlatnim i drvenim bogovima žrtve prinose žene. <sup>30</sup>U njihovim hramovima svećenici sjede poderanih haljina, obrijane glave i brade, ne pokrivajući glave; <sup>31</sup>tule i viču pred svojim bogovima, kao na mrtvačkim gozbama. <sup>32</sup>Svećenici im skidaju haljine te njima odijevaju svoje žene i djecu. <sup>33</sup>Učine li im kakvo dobro ili zlo, oni to ne mogu uzvratiti; <sup>34</sup>niti mogu koga učiniti kraljem ili ga svrgnuti; niti mogu dati bogatstvo ili novac. Učini li im tko zavjet pa ga ne održi, oni ga ne mogu prisiliti da za to odgovara. <sup>35</sup>Oni ne mogu čovjeka spasiti od smrti niti slabijeg osloboditi od jačeg; <sup>36</sup>ne mogu slijepcu vratiti vid niti izbaviti čovjeka iz nevolje; <sup>37</sup>ne mogu se smilovati udovici niti učiniti dobro siroti. <sup>38</sup>Nalik su na kamenje iz planine, ti bogovi obloženi zlatom i srebrom. Oni koji ih štiju stidjet će se! <sup>39</sup>Kako se, dakle, mogu smatrati ili nazivati bogovima!

<sup>40</sup>I sami ih Kaldejci obeščašćuju; jer videći nijema čovjeka koji ne može govoriti, oni ga dovode Belu i traže da čovjek progovori, kao da bi ga bog mogao čuti; <sup>41</sup>i nesposobni su promisliti o tome i ostaviti te bogove, toliko su lišeni razbora! <sup>42</sup>Žene opasane užetom sjede na putovima i pale kad od maslinovih ljusaka; <sup>43</sup>kada koju od njih snubi prolaznik da mu se poda, ona se ruga svojoj susjedi što je nisu zapazili kao nju i što joj uže nije prekinuto. <sup>44</sup>Sve što se događa u blizini tih bogova prijevara je; kako ih, dakle, mogu smatrati ili nazivati bogovima!

<sup>45</sup>Načiniše ih drvodjelje i zlatari, i nisu drugo doli tvorevina njihova. <sup>46</sup>Njihovi izrađivači ne žive dugo; kako bi njihove rukotvorine bile

bogovi? <sup>47</sup>Jer svojim će potomcima ostaviti samo obmanu i sramotu. <sup>48</sup>Ako ljude pogodi rat ili nevolja, svećenici se među sobom savjetuju gdje da se s njima sakriju; <sup>49</sup>kako ne uvidjeti da to nisu bogovi kad ni sami sebe ne mogu izbaviti od rata i od nevolja? <sup>50</sup>Po svemu tomu znat će se: ti drveni idoli, obloženi zlatom ili srebrom, samo su prijevara! Svima, narodima i kraljevima, bit će jasno: nisu to bogovi, nego su djela ruku ljudskih: nikakva Božjeg udjela u njima nema! <sup>51</sup>Kome, dakle, neće biti jasno: to bogovi nisu?

<sup>52</sup>Tâ ne mogu oni postaviti kralja u nekoj zemlji niti dati kišu ljudima; <sup>53</sup>ne mogu presuditi u svojim poslovima niti izbaviti potlačenog; nemoćni su oni poput vrana između neba i zemlje. <sup>54</sup>Neka padne vatra na hram tih drvenih bogova obloženih zlatom ili srebrom, njihovi će svećenici pobjeći i spasiti se, dok će oni ondje izgorjeti kao grede. <sup>55</sup>Oni se ne mogu opirati ni kralju ni neprijatelju. <sup>56</sup>Kako onda pomisliti ili povjerovati da su to bogovi?

<sup>57</sup>Ti drveni bogovi obloženi srebrom i zlatom ne mogu se obraniti ni od kradljivaca ni od razbojnika: kako su ovi jači od njih, opljačkat će im zlato i srebro i otići s haljinama u koje su odjeveni; oni su nesposobni sebi samima pomoći. <sup>58</sup>Zato je bolje biti kralj koji dokazuje svoju hrabrost, ili u kući korisna posuda kojom se vlasnik služi nego lažni bogovi; bolja su i vrata u kući koja čuvaju ono što je u njoj nego lažni bogovi; i drveni stup u kakvoj palači bolji je nego lažni bogovi. <sup>59</sup>Sunce, mjesec i zvijezde, dok sjaju da izvrše službu, poslušni su. <sup>60</sup>Milina je vidjeti i munju kada sijevne. A vjetar donosi dah svoj zemlji, <sup>61</sup>i oblaci, kada im Gospod zapovjedi da oblete svu zemlju, odmah izvrše nalog Božji. Vatra, poslana odozgo da sažeže gore i šume, izvršava što joj je naloženo. <sup>62</sup>Sa svim ovim ti se bogovi ni ljepotom ni snagom usporediti ne mogu. <sup>63</sup>Zato se ne može misliti ni reći da su to bogovi, jer nisu sposobni kazniti niti učiniti dobra ljudima. <sup>64</sup>Kada, dakle, znate da to bogovi nisu, njih se ne bojte!

<sup>65</sup>Oni ne mogu ni prokleti ni blagosloviti kraljeva; <sup>66</sup>niti mogu narodima pokazati znamenja na nebu; oni ne sjaju kao sunce niti svijetle kao mjesec. <sup>67</sup>Zvijeri su od njih bolje; pobjeći one mogu u skrovište i sebi pomoći.

## Baruh

### V. PISMO JEREMIJE PROROKA

<sup>68</sup>Nikako nam, dakle, nije jasno da su to bogovi; stoga ih se ne bojte!

<sup>69</sup>Kao ptičje strašilo u nečuvanu polju lubenica, takvi su njihovi drveni bogovi obloženi zlatom i srebrom. <sup>70</sup>Jednako su slični glogovu grmu u vrtu na koji sjeda svaka ptica ili mrtvacu bačenu u mrak - ti drveni bogovi obloženi zlatom i srebrom. <sup>71</sup>Po grimizu i crvenilu što na njima trune prepoznat ćete da to nisu bogovi. Napokon i sami budu izjedeni te postanu na sramotu zemlji.

<sup>72</sup>Koliko je bolji pravednik koji nema kumira; sramota je daleko od njega!

## Poslanica Hebrejima

### III. PRAVO SVEĆENIŠTVO ISUSA KRISTA

#### C. SAVRŠENOST VELIKOGA SVEĆENIKA ISUSA

##### 1. STARO BOGOSLUŽJE NEDOSTATNO

###### Uvod

**8** A glavno u ovom izlaganju jest: takva imamo Velikog svećenika koji sjede *zdesna* prijestolja Veličanstva na nebesima <sup>2</sup>kao bogoslužnik Svetinje i Šatora istinskoga što ga podiže Gospodin, a ne čovjek.

<sup>3</sup>Doista, svaki se veliki svećenik postavlja da prinosi darove i žrtve. Odatle je potrebno da i on ima što bi prinio. <sup>4</sup>Svakako, da je na zemlji, ne bi bio svećenik jer postoje oni koji po Zakonu prinosе darove. <sup>5</sup>Oni služe slici i sjeni onoga nebeskoga, kako je upućen Mojsije kad se spremao praviti šator: Pazi, veli doista, načini sve po *praliku koji ti je pokazan na brdu*.

<sup>6</sup>Ovako mu pak dopalo uzvišenije bogoslužjenje koliko je Posrednik boljega Saveza, koji je uzakonjen na boljim obećanjima.

###### Neuspješnost staroga Saveza

<sup>7</sup>Da je, zbilja, onaj prvi bio besprijekoran, ne bi se drugome tražilo mjesto. <sup>8</sup>Doista, kudeći ih veli:

*Evo dolaze dani - govori Gospodin - kad ću s domom Izraelovim i s domom Judinim dovršiti novi Savez.*

<sup>9</sup>*Ne Savez kakav učinih s ocima njihovim u dan kad ih uzeh za ruku da ih izvedem iz zemlje egipatske jer oni ne ustrajahu u mom Savezu pa i ja zanemarih njih - govori Gospodin.*

<sup>10</sup>*Nego, ovo je Savez kojim ću se svezati s domom Izraelovim nakon ovih dana - govori Gospodin:*

*Zakone ću svoje staviti u dušu njihovu i upisati ih u njihova srca.*

*I bit ću Bog njihov, a oni narod moj.*

<sup>11</sup>*I neće više nitko učiti sugrađanina i nitko brata svoga govoreći:*

*"Spoznavaj Gospodina", ta svi će me poznavati, malo i veliko,*

<sup>12</sup>*jer ću se smilovati bezakonjima njihovim i grijeha se njihovih neću više spominjati.*

<sup>13</sup>Kad veli novi, ostari onaj prvi. Što pak stari i dotrajava, blizu je nestanku.

###### Ustanove starog bogoštovlja nedjelotvorne

**9** I onaj prvi je, svakako, imao bogoštovne uredbe i Svetinju, ali ovosvjetsku. <sup>2</sup>Šator je uistinu bio uređen: prvi, u kojem bijaše svijećnjak, stol i prinos kruhova, a zove se Svetinja; <sup>3</sup>iza druge pak zavjese bio je Šator zvan Svetinja nad svetinjama - <sup>4</sup>u njoj zlatni kadionik i Kovčeg saveza, sav optočen zlatom, a u njemu zlatna posuda s manom i štap Aronov, koji je ono procvao, i ploče Saveza; <sup>5</sup>povrh njega pak kerubi Slave što osjenjuju Pomirilište. O tom ne treba sada potanko govoriti.

<sup>6</sup>Pošto je to tako uređeno, u prvi Šator stalno ulaze svećenici obavljati bogoslužje, <sup>7</sup>a u drugi jednom godišnje samo veliki svećenik, i to ne bez krvi koju prinosi za sebe i za nepažnje naroda. <sup>8</sup>Time Duh Sveti očituje da još nije otkriven put u Svetinju dok još postoji prvi Šator. <sup>9</sup>To je slika za sadašnje vrijeme: prinosе se darovi i žrtve koje ne mogu u savjesti usavršiti bogoslužnika - <sup>10</sup>sve same na icima i picima i raznim pranjima utemeljene tjelesne uredbe, nametnute do časa ispravka.

###### 2. ŽRTVA KRISTOVA DJELOTVORNA I KONAČNA

###### Novе uredbe

<sup>11</sup>Krist se pak pojavi kao Veliki svećenik budućih dobara pa po većem i savršenijem Šatoru - nerukotvorenu, koji nije od ovoga stvorenja - <sup>12</sup>i ne po krvi jaraca i junaca, nego po svojoj uđe jednom zauvijek u Svetinju i nađe vječno otkupljenje.

<sup>13</sup>Doista, ako već poštropljena krv jaraca i bikova i pepeo juničin posvećuje onečišćene, daje tjelesnu čistoću, <sup>14</sup>koliko će više krv Krista - koji po Duhu vječnom samoga sebe bez mane prinese Bogu - očistiti savjest našu od mrtvih djela, na službu Bogu živomu!

## Poslanica Hebrejima

### III. PRAVO SVEĆENIŠTVO ISUSA KRISTA

#### Novi Savez

<sup>15</sup>A radi ovoga je Posrednik novoga Saveza: da po smrti za otkupljenje prekršaja iz starog Saveza pozvani zadobiju obećanu vječnu baštinu. <sup>16</sup>Jer gdje je posrijedi savez-oporuka, potrebno je dokazati smrt oporučitelja. <sup>17</sup>Oporuka je doista valjana tek nakon smrti: nikad ne vrijedi dok oporučitelj živi. <sup>18</sup>Stoga ni onaj prvi Savez nije bez krvi ustanovljen. <sup>19</sup>Pošto je svemu narodu priopćio svaku zapovijed zakonsku, uze Mojsije krv junaca i jaraca s vodom i grimiznom vunom i izopom te samu Knjigu i sav narod poškropi <sup>20</sup>govoreći: Ovo je krv Saveza koji vam odredi Bog; <sup>21</sup>a onda krvlju slično poškropi i Šator i sve bogoslužno posuđe. <sup>22</sup>I gotovo se sve po zakonu čisti krvlju i bez prolijevanja krvi nema oprostjenja. <sup>23</sup>Ako se dakle time čiste slike onoga što je na nebu, potrebno je da se samo to nebesko čisti žrtvama od tih uspješnijima.

#### Ulazak u nebo

<sup>24</sup>Krist doista ne uđe u rukotvorenu Svetinju, protulik one istinske, nego u samo nebo: da se sada pojavi pred licem Božjim za nas. <sup>25</sup>Ne da mnogo puta prinosi samoga sebe kao što veliki svećenik svake godine ulazi u Svetinju s tuđom krvlju; <sup>26</sup>inače bi bilo trebalo da trpi mnogo puta od postanka svijeta. No sada se pojavio, jednom na svršetku vjekova, da grijeh dokine žrtvom svojom.

<sup>27</sup>I kao što je ljudima jednom umrijeti, a potom na sud, <sup>28</sup>tako i Krist: jednom se prinese da grijehe mnogih ponese, a drugi će se put - bez obzira na grijeh - ukazati onima koji ga iščekuju sebi na spasenje.



# Ezekiel

Godine 597. prije Krista kralj se Jojakin predao babilonskoj vojsci i bio odveden u izgnanstvo. S njim je otišlo oko 10.000 ljudi - vojskovođa, ratnika, obrtnika (II Kr 24,14). A među njima je bio i Ezekiel, Jeremijin suvremenik, kojemu je bilo oko 25 godina. Ezekiel se pripremao za svećenika, očekujući službu u Hramu, poput njegova oca. Izgnanstvo u Babilon, na njegove ravnice, daleko od Jeruzalema, značilo je kraj svim njegovim nadama.

Pet godina kasnije, kad mu je bilo oko 30 godina, dob kad bi prema Br 4,3 vjerojatno preuzeo dužnost kao svećenik, Bog ga je pozvao u proročku službu. Poziv je bio praćen viđenjem koja će obilježiti svu njegovu službu (upravo kako se zbilo i s Izaijom prije 150 godina). Vidio je Boga u njegovom strašnom veličanstvu, svemoći i sveznanju koje je iznad i izvan ljudi, obavijenog ognjem i slavom. Nasuprot toj blještavosti Ezekiel je vidio i grijeh naroda

u punoj tami. Vidio je neizbježnost suda. Šest je godina naviještao. Kad su grad i Hram razoreni, 587. godine, Ezekiel je počeo naglašavati Božju namjeru da »uskrisi« i obnovi Izrael, i počinje navješćivati kad će se to ostvariti: u novi Hram, u kojem će narod savršeno štovati svojega Boga .

Dok je Ezekiel izgnanicima objavljivao Božju poruku, na njemu je ležala velika odgovornost. On je vidio sebe kao stražara koji upozorava na opasnosti i bio je svjestan vlastite odgovornosti. Jedna je od njegovih najznačajnijih tema upravo odgovornost pojedinca pred Bogom.

Ezekiel je bio poseban čovjek, vidjelac, mislilac, obrazovan, tako da je mogao procijeniti i shvatiti obrede i simbole. Bio je strastven, predan i potpuno pokoran Bogu. I najtvrdi bi promatrač bio dirnut Ezekielovom trijeznom porukom.

49. tjedan,  
247. dan čitanja, petak, 10. studenoga  
2017.

Ez 1-6  
Heb 10

**K**njiga - pisana u prvom licu, osim bilješke u 1,2-3. odgovara proroku. Proroštva su pomno poredana i datirana po danima i mjesecima. Poruka i jezik su dosljedni, često kao da se ponavljaju. Karakteristične se teme i izričaji provlače kroz knjigu. Neki su dovodili u pitanje Ezekielovo autorstvo, ali im se različiti dokazi vrlo često međusobno suprotstavljaju. Ezekielova je poruka vrlo bliska Jeremijinoj (još jedan prorok koji je djelovao simbolički). Ezekiel je kao mladić mogao slušati Jeremiju u Jeruzalemu. Ezekielova je proza najčešće »hladna«, ali u slikama mnogo življa od proze drugih proroka. Njegovo se proroštvo prelijeva u »apokaliptiku« (vidi Otkrivenje). Među sve-topisanskim knjigama po duhu mu je najbliža knjiga Otkrivenja koja od njega preuzima mnoge slike.

**Z**a mnoge je kršćane Ezekiel zatvorena knjiga, osim nekoliko poznatijih ulomaka (stražar; dolina suhих kostiju: vizija Hrama). Čovjek je u napasti da je prestane čitati već u prvom poglavlju - vizija uzavrelog kotla i čudnovatih lica te kotači s očima. Ali bi to bila velika šteta, jer našem materijalističkom svijetu, u kojem kao da je čovjek svemoćan, treba Ezekielovo viđenje svemogućega Boga; potrebno je da vidimo grijeh kako ga Bog vidi, trebamo se podsjetiti na naše odgovornosti, spoznati da Bog jest Bog, da ne bismo to spoznali na mučan način, kao što je to saznao Izrael, kroz sud. Čitanje nam Staroga zavjeta omogućava da razumijemo Novi zavjet. Moramo se upoznati s Ezekielom da bismo shvatili Otkrivenje.

## Ezekiel

### UVOD

#### UVOD

**1** Godine tridesete, četvrtoga mjeseca, petoga dana, kad bijah među izgnanicima na rijeci Kebaru, otvoriše se nebesa i ja ugledah božanska viđenja. <sup>2</sup>Petoga dana istoga mjeseca - godine pete otkako odvedoše u izgnanstvo kralja Jojakima - <sup>3</sup>riječ Jahvina dođe Ezekielu, sinu Buzijevu, svećeniku u zemlji kaldejskoj, na rijeci Kebaru. Spusti se na me ruka Jahvina.

#### Viđenje "Jahvinih kola"

<sup>4</sup>Pogledah, kad ono sa sjevera udario silan vihor, velik oblak, bukteći oganj obavijen sjajem; usred njega, usred ognja, nešto nalik na sjajnu kovinu. <sup>5</sup>Usred toga nešto kao četiri bića, obličjem slična čovjeku; <sup>6</sup>svako od njih sa četiri obraza, u svakoga četiri krila. <sup>7</sup>Noge im ravne, a stopala kao u teleta; sijeвахu poput glatke mjedi. <sup>8</sup>Ispod krila imahu na sve četiri strane ruke čovječje. I svako od njih četvero imашe svoj obraz i svoja krila. <sup>9</sup>Krila im se spajahu jedno s drugim. Idući, ne okretahu se: svako se naprijed kretaše.

<sup>10</sup>I u sva četiri bijaše lice čovječje; u sva četiri zdesna lice lavlje; u sva četiri slijeva lice volujsko; i lice orlovsko u sva četiri. <sup>11</sup>Krila im bijahu gore raskriljena. Svako imашe dva krila što se spajahu i dva krila kojim tijelo pokrивahu. <sup>12</sup>I svako iđашe samo naprijed. A iđahu onamo kamo ih je duh gonio. I ne okretahu se idući.

<sup>13</sup>A posred tih bića vidjelo se kao neko užareno ugljevlje, kao goruće zublje koje se među njima kretahu; iz ognja sijevaše i munje bljeskahu. <sup>14</sup>Bića trčahu i opet se vraćahu poput munje.

<sup>15</sup>Dok ja promatrah, gle: na zemlji uza svako od četiri bića po jedan točak. <sup>16</sup>Kotači bijahu slični krizolitu, sva četiri istoga oblika; oblikom i napravom bijahu kao da je jedan kotač u drugome. <sup>17</sup>U kretanju mogli su ići u sva četiri smjera a nisu se morali okretati.

<sup>18</sup>Naplatnice im bijahu visoke, a kad bolje promotrih, gle, na sve strane pune očiju. <sup>19</sup>Kad bi bića krenula, krenuli bi s njima i kotači; kad bi se bića sa tla podigla, i kotači se podizahu. <sup>20</sup>Kuda ih je duh gonio, onuda se kretahu, a zajedno se s njima i kotači podizali, jer duh bića

bijaše u kotačima. <sup>21</sup>Pa kad su bića krenula, i kotači bi krenuli, a kad bi se ona zaustavila, ustavljali se i kotači; kad se ona sa tla dizahu, i kotači se s njima podizahu, jer duh bića bijaše u kotačima.

<sup>22</sup>Nad glavama bića bijaše nešto kao svod nebeski, nalik na sjajan prozirc, uzdignut nad njihovim glavama. <sup>23</sup>A pod svodom raskriljena krila, jedno prema drugome: svakome po dva krila pokrивahu tijelo. <sup>24</sup>Čuh lepet njihovih krila kao huk velikih voda, kao glas Svesilnog, kao silan vihor, kao graju u taboru. Kad bi se bića zaustavila, spustila bi krila. <sup>25</sup>Sa svoda nad njihovim glavama čula se grmljavina.

<sup>26</sup>Ispod svoda nad njihovim glavama bijaše nešto kao kamen safir, poput prijestolja: na tom kao prijestolju, gore na njemu, kao neki čovjek. <sup>27</sup>I vidjeh kao sjajnu kovinu, iznutra i uokolo kao oganj; od njegovih bokova naviše i od njegovih bokova naniže nešto poput ognja i bljeska na sve strane. <sup>28</sup>Taj bljesak na sve strane bijaše poput duge što se za kišnih dana javlja u oblaku. To bijaše nešto kao slava Jahvina. Vidjeh, padoh ničice i čuh glas koji mi govoraše.

#### Viđenje knjige

**2** I reče mi: "Sine čovječji, na noge se, da s tobom govorim!" <sup>2</sup>I uđe u me duh, kako mi progovori, te me podiže na noge i ja čuh glas onoga koji mi govoraše. <sup>3</sup>I reče mi: "Sine čovječji, šaljem te k sinovima Izraelovim, k narodu odmetničkom što se odvrže od mene. Oni i oci njihovi griješili su protiv mene sve do dana današnjega. <sup>4</sup>Šaljem te k sinovima tvrdokorna pogleda i okorjela srca. Reci im: Ovako govori Jahve Gospod! <sup>5</sup>I poslušali oni ili ne poslušali - rod su odmetnički - neka znaju da je prorok među vama. <sup>6</sup>A ti, sine čovječji, ne boj ih se i ne plaši se riječi njihovih: 'Trnje te okružuje i sjediš među samim škorpionjama.' Ne plaši se riječi njihovih i ne boj se nimalo njihova pogleda jer oni su rod odmetnički. <sup>7</sup>Govori im moje riječi, poslušali oni ili ne poslušali, jer rod su odmetnički. <sup>8</sup>A ti, sine čovječji, poslušaj što ću ti sada reći: Ne budi odmetnik kao što su oni rod odmetnički! Otvori usta i progutaj što ću ti sada dati!"

<sup>9</sup>I pogledah, a to ruka k meni ispružena i u



## Ezekiel

### UVOD

#### I. PRIJE OPSADE JERUZALEMA

njoj, gle, svitak knjige. <sup>10</sup>I razvi se knjiga preda mno: bijaše ispisana izvana i iznutra, a u njoj napisano: "Naricanje! Jecanje! Jauk!"

**3** I reče mi: "Sine čovječji, progutaj što je pred tobom! Pojedi taj svitak, te idi i propovijedaj domu Izraelovu!" <sup>2</sup>Otvorih usta, a on mi dade da progutam svitak <sup>3</sup>i reče: "Sine čovječji, nahrani trbuh i nasiti utrobu svitkom što ti ga dajem!" I pojedoh ga, i bijaše mi u ustima sladak kao med.

<sup>4</sup>Reče mi: "Sine čovječji, idi domu Izraelovu i prenesi mu moju poruku. <sup>5</sup>Ne šaljem te k narodu nepoznata jezika i nerazumljiva govora, već te šaljem domu Izraelovu. <sup>6</sup>Ne šaljem te k mnogim narodima nepoznata jezika i nerazumljiva govora koje ti ne bi mogao razumjeti. A kad bih te k njima i poslao, oni bi te poslušali. <sup>7</sup>A dom te Izraelov neće poslušati, jer ni mene ne sluša, jer dom je Izraelov tvrde glave i okorjela srca. <sup>8</sup>Evo, zato ću sada otvrdnuti tvoje lice kao što je i njihovo i glavu ću tvoju učiniti tvrdoglavom kao što je njihova. <sup>9</sup>I ne boj ih se i ne plaši, jer oni su rod odmetnički!"

<sup>10</sup>Reče mi: "Sine čovječji, sve riječi što ću ti reći uzmi k srcu i poslušaj ih svojim ušima. <sup>11</sup>I hajde izgnanicima, sinovima svojega naroda, i reci im: Ovako govori Jahve Gospod! - poslušali ili ne poslušali!"

<sup>12</sup>Uto me duh podiže i ja za sobom čuh silnu tutnjavu. Slava se Jahvina podigla sa svojega mjesta. <sup>13</sup>Čuh lepet krila onih bića - udarahu jedno o drugo - i snažnu škripu kotača što se s njima kretahu i zaglušnu jeku jakoga glasa.

<sup>14</sup>Tada me duh prihvati i ponese. I ja iđah ogorčen i gnjevna srca, a ruka me Jahvina čvrsto pritisla. <sup>15</sup>Tako stigoh u Tel Abib, k izgnanicima koji življahu na rijeci Kebaru - onamo gdje se bijahu nastanili - te ostadoh među njima sedam dana kao omamljen.

#### Prorok kao čuvar Izraela

<sup>16</sup>Poslije sedam dana dođe mi opet riječ Jahvina: <sup>17</sup>"Sine čovječji, postavljam te za čuvara doma Izraelova. I ti ćeš riječi iz mojih usta slušati i opominjat ćeš ih u moje ime. <sup>18</sup>Kad bezbožniku rekne: 'Umrijet ćeš', a ti ga ne opomeneš i ne odvратиš od zla puta njegova

kako bi mu život spasio, on će umrijeti sa svojega bezakonja, ali ću ja od tebe tražiti račun za krv njegovu. <sup>19</sup>A kad opomeneš bezbožnika, a on se ne odvrati od bezakonja i od zla puta svojega, on će umrijeti zbog svoje krivice, a ti ćeš spasiti svoj život. <sup>20</sup>Isto tako, odvrati li se pravednik od svoje pravednosti i stane činiti nepravdu, postaviti ću mu zamku i umrijet će jer ga ti ne opomenu zbog njegova grijeha; umrijet će, i njegova se pravedna djela više neće spominjati, ali ću od tebe tražiti račun za krv njegovu. <sup>21</sup>Ako li ti pravednika opomeneš da ne griješi, i on zaista prestane griješiti, živjet će jer je prihvatio opomenu, a i ti ćeš spasiti život svoj."

#### I. PRIJE OPSADE JERUZALEMA

##### Ezekiel nijem

<sup>22</sup>Ondje me opet zahvati ruka Jahvina i on mi reče: "Ustani i siđi u dolinu da ondje s tobom govorim!" <sup>23</sup>Ustadoh tada i siđoh u dolinu, i gle: Slava Jahvina stajaše ondje, slična Slavi koju vidjeh na rijeci Kebaru te padoh ničice. <sup>24</sup>Jahvin duh uđe u me, osovi me na noge i reče: "Idi i zatvori se u domu svojemu! <sup>25</sup>Na te ću, evo, sine čovječji, staviti užad i svezati te i više nećeš izlaziti. <sup>26</sup>I jezik ću ti zalijepiti za nepce te ćeš onijemjeti i nećeš ih više karati, jer su rod odmetnički. <sup>27</sup>A kad ti ja progovorim, otvorit ću ti usta i ti ćeš im reći: Ovako govori Jahve Gospod! I tko hoće slušati, neka sluša, a tko neće, neka ne sluša, jer su rod odmetnički.

##### Najava opsade Jeruzalema

**4** A ti, sine čovječji, uzmi opeku, postavi je preda se i nacrtaj na njoj grad Jeruzalem. <sup>2</sup>Oko njega postavi opsadu, sagradi prema njemu utvrdu, podigni nasip, iskopaj oko njega opkop, razvrstaj vojsku i porazmjesti zidodere uokolo. <sup>3</sup>Zatim uzmi gvozdenu ploču i postavi je kao gvozden bedem između sebe i grada te k njemu okreni lice, i bit će opsjednut. Pritisni ga! To je znak domu Izraelovu! <sup>4</sup>Zatim lezi na svoju lijevu stranu i stavi na se grijeh doma Izraelova: koliko dana budeš tako ležao, toliko ćeš dana nositi njihov grijeh. <sup>5</sup>Dajem ti po



## Ezekiel

## I. PRIJE OPSADE JERUZALEMA

dan za godine grijeha njihovih: sto i devedeset dana nosit ćeš grijeh doma Izraelova. <sup>6</sup>A kad to završiš, četrdeset ćeš dana ležati na desnoj strani da nosiš grijeh doma Judina; dajem ti po dan za svaku godinu. <sup>7</sup>Tad okreni lice prema opsjedanom Jeruzalemu, pruži golu desnicu i prorokuj protiv njega. <sup>8</sup>A ja ću te užeš vezati da se ne možeš okretati s jedne strane na drugu dok ne navršiš dane svoje opsade.

<sup>9</sup>Uzmi pšenice, ječma, boba, leće, prosa i raži, stavi to u jednu posudu i pripravi od toga sebi kruh. Jest ćeš ga onoliko dana koliko budeš ležao na svojoj strani: sto i devedeset dana. <sup>10</sup>Jelo što ćeš ga jesti bit će izmjereno; dvadeset šekela na dan; a jest ćeš ga u određeno vrijeme. <sup>11</sup>I vodu ćeš piti na mjeru: šestinu hina. Pit ćeš je u određeno vrijeme. <sup>12</sup>A jest ćeš pogaču od ječma što ćeš je pred njima ispeći na ljudskim izmetinama."

<sup>13</sup>I reče: "Tako će sinovi Izraelovi jesti svoj nečisti kruh među narodima među koje ću ih izagnati." <sup>14</sup>Ja mu odgovorih: "Jao, Jahve Gospode, gle, moja duša nije okaljana, jer se od djetinjstva još ne okusih ničega uginulog ni rastrganog niti u moja usta ikad uđe meso nečisto." <sup>15</sup>A on će: "Gle, dajem ti kravlju balegu umjesto ljudskih izmetina da na njoj ispečeš kruh!"

<sup>16</sup>Još mi reče: "Sine čovječji, uništiti ću u Jeruzalemu posljednju pričuvu kruha, i jest će kruh na mjeru i s tjeskobom, i pit će vodu na mjeru i sa zebnjom. <sup>17</sup>Neka im nestane kruha i vode, neka usahnu zbog bezakonja svojega i jedan za drugim neka poginu!"

**5** A ti, sine čovječji, uzmi mač naoštren, uzmi ga kao britvu brijačku i obrij glavu i bradu. Zatim uzmi mjerice i porazdijeli. <sup>2</sup>Trećinu spali posred grada ognjem kad se navrše dani tvoje opsade; trećinu uzmi i sasijeci mačem oko grada; trećinu baci u vjetar - i svoj ću mač trgnuti na njih. <sup>3</sup>Uzmi malo i zaveži u skute haljine. <sup>4</sup>Od toga opet nešto uzmi, baci u vatru i spali: odatle će se razgorjeti vatra svemu domu Izraelovu!"

<sup>5</sup>Ovako govori Jahve Gospod: "Ovo je Jeruzalem! Postavih ga u središte naroda, okružih ga zemljama! <sup>6</sup>Ali se on odupro mojim naredbama većma nego pogani, zakonima

mojim većma nego zemlje koje ga okružuju." <sup>7</sup>Stoga ovako govori Jahve Gospod: "Buntovni ste od naroda koji vas okružuju, ne hodite po mojim zakonima i ne vršite ni mojih naredaba ni naredaba okolnih naroda." <sup>8</sup>Zato ovako govori Jahve Gospod:

"Evo i mene protiv tebe! Izvršiti ću sud svoj nad tobom na oči svih naroda. <sup>9</sup>Zbog tvojih gadosti učiniti ću s tobom što još ne učinih nikada nit ću ikad učiniti: <sup>10</sup>posred tebe očevi će jesti sinove, a sinovi očeve; izvršiti ću sud svoj nad tobom i sav ostatak tvoj predati svim vjetrovima! <sup>11</sup>Života mi moga! - riječ je Jahve Gospoda - svakojakim grozotama i gadostima ti uistinu oskrvnu moje Svetište. I ja ću sada brijati i oko se moje neće sažaliti i neću se smilovati: <sup>12</sup>trećina će tvojih žitelja posred tebe od kuge skončati i od gladi umrijeti; trećina će oko tebe od mača pasti; trećinu ću predati vjetrovima - i mač ću svoj trgnuti na njih! <sup>13</sup>Tako ću iskaliti gnjev svoj i smiriti će se jarost moja kad im se osvetim. I kad iskalim jarost svoju nad njima, spoznat će da sam to ja, Jahve, u ljubomori svojoj bio rekao. <sup>14</sup>Opustošiti ću te, izvrnut ću te ruglu naroda koji te okružuju, na oči svim prolaznicima. <sup>15</sup>Da, bit ćeš na ruglo i sramotu, opomena i užas okolnim narodima kad izvršim protiv tebe sve svoje sudove kažnjavajući gnjevno, jarosno. Ja, Jahve, rekoh! <sup>16</sup>I kad na vas pustim ljute strijele gladi što zatiru, koje ću pustiti na vas da vas uništim i glađu zatrem - uništiti ću vam i posljednju pričuvu kruha. <sup>17</sup>A povrh gladi pustiti ću na vas i divlje zvijeri koje će ti djecu rastrgati; kuga će te i krv preplaviti: pod mač ću te svoj okrenuti. Ja, Jahve, rekoh!"

## Protiv gora Izraelovih

**6** Tada mi dođe riječ Jahvina i reče: <sup>2</sup>"Sine čovječji, okreni lice prema gorama Izraelovim i prorokuj protiv njih. <sup>3</sup>Reci:

'Gore Izraelove, čujte riječ Jahve Gospoda! Ovako govori Jahve Gospod: Gore i brežuljci, jaruge i doline, evo, spustiti ću mač na vas i oboriti ću uzvišice vaše! <sup>4</sup>Opustjet će žrtvenici vaši i porušiti će se stupovi vaši, a vaše poginule pred kumire ću vam baciti. <sup>5</sup>Pobacati ću trupla sinova Izraelovih pred kumire njihove i rasijati ću kosti vaše oko žrtvenika vaših! <sup>6</sup>Gdje

## Ezekiel

### I. PRIJE OPSADE JERUZALEMA

god boravili, gradovi će vaši biti opustošeni, uzvišice poharane, žrtvenici će vam opustjeti i biti uništeni, kumiri će vaši biti oboreni i nestat će ih, stupovi će vaši biti smrvljeni, sva će djela vaša propasti. <sup>7</sup>Među vas će padati poginuli, i znat ćete da sam ja Jahve!

<sup>8</sup>Ali ću ipak poštediti neke od vas: ti će među narodima uteći maču kad se raspršite po zemljama. <sup>9</sup>Tada će se preživjeli među vama spomenuti mene među narodima kamo budu odvedeni u izgnanstvo, kad im slomim srce preljubničko što se odmetnulo od mene i kad im iskopam preljubničke oči što pođoše za kumirima njihovim. I tada će sami sebi omrznuti zbog nedjela što ih počinise gadostima svojim. <sup>10</sup>I spoznat će da sam ja Jahve: nisam im zaludu govorio da ću ih udariti svim tim zlom."

#### Izraelovi grijesi

<sup>11</sup>Ovako govori Jahve Gospod: "Pljesni rukama i lupni nogama, te reci: Jao! zbog svih gadnih nedjela dom će Izraelov pasti od mača, gladi i kuge! <sup>12</sup>Tko bude daleko, od kuge će umrijeti; tko bude blizu, od mača će pasti, i tko bude opkoljen, od gladi će izdahnuti! Tako ću gnjev iskaliti na njima <sup>13</sup>i spoznat će da sam ja Jahve kad im poginuli budu ležali među kumirima oko žrtvenika na svakome povišem brežuljku, nad svim vrhovima planinskim, pod svakim stablom zelenim, pod svakim hrastom granatim, gdje se god prinosio ugodan miris kumirima njihovim. <sup>14</sup>Ruku ću podići na njih i svu ću im zemlju pretvoriti u pustoš, od pustinje do Rible, posvuda gdje borave! I spoznat će da sam ja Jahve!"

## Poslanica Hebrejima

### III. PRAVO SVEĆENIŠTVO ISUSA KRISTA

D. KRIST - UZROK VJEČNOGA  
SPASENJA

#### Nedostatnost zakona s ponavljanjem žrtava

**10** Budući da Zakon ima tek sjenu budućih dobara, a ne sam lik zbiljnosti, on uistinu žrtvama koje se - iz godine u godinu iste - neprestano prinose ne može nikada usavršiti one što pristupaju. <sup>2</sup>Ta ne bi li se prestale prinostiti kad bogoslužnici, jednom očišćeni, ne bi više imali nikakve svijesti grijeha? <sup>3</sup>Ali po njima se iz godine u godinu podsjeća na grijeh.

#### Kristova žrtva zamjenjuje izvanjske žrtve

<sup>4</sup>Jer krv bikova i jaraca nikako ne može odnijeti grijeha. <sup>5</sup>Zato On ulazeći u svijet veli:

*Žrtva i prinos ne mile ti se,  
nego si mi tijelo pripravio;*

*<sup>6</sup>paljenice i okajnice ne sviđaju ti se.*

*<sup>7</sup>Tada rekoh: "Evo dolazim!"*

*U svitku knjige piše za mene:*

*"Vršiti, Bože, volju tvoju!"*

<sup>8</sup>Pošto gore reče: Žrtve i prinosi, paljenice i okajnice - koje se po Zakonu prinose - *ne mile ti se* i ne sviđaju, <sup>9</sup>veli zatim: *Evo dolazim vršiti volju tvoju!* Dokida prvo da uspostavi drugo.

<sup>10</sup>U toj smo volji posvećeni prinosom tijela Isusa Krista jednom zauvijek.

#### Krist Veliki svećenik zamjenjuje stare svećenike

<sup>11</sup>I svaki je svećenik dan za danom u bogoslužju te učestalo prinosi iste žrtve, koje nikako ne mogu odnijeti grijeha. <sup>12</sup>A ovaj, pošto je prinio jednu jedincatu žrtvu za grijeh, zauvijek sjede zdesna Bogu <sup>13</sup>čekajući otad dok se *neprijatelji ne podlože za podnožje nogama njegovim*. <sup>14</sup>Jednim uistinu prinosom zasnogda usavrši posvećene.

#### Novi Savez dostaje bez žrtava

<sup>15</sup>A to nam svjedoči i Duh Sveti. Pošto je doista rekao:

*<sup>16</sup>"Ovo je Savez kojim ću se svezati s njima nakon ovih dana",  
Gospodin govori:*

*"Zakone ću svoje staviti u njihova srca i upisati ih u dušu njihovu.*

*<sup>17</sup>I grijeha se njihovih i bezakonja njihovih neću više spominjati."*

<sup>18</sup>A gdje su grijesi oprošteni, nema više prinosa za njih.

#### ZAKLJUČNA OPOMENA

##### Od izlaganja k poticanju

<sup>19</sup>Imamo dakle, braćo, slobodan ulaz u Svetinju po krvi Isusovoj - <sup>20</sup>put nov i živ što nam ga On otvori kroz zavjesu, to jest svoje tijelo; <sup>21</sup>imamo i Velikog svećenika nad kućom Božjom. <sup>22</sup>Pristupajmo stoga s istinitim srcem u punini vjere, srdaca škropljenjem očišćenih od zle savjesti i tijela oprana čistom vodom. <sup>23</sup>Čuvajmo nepokolebljivu vjeru nade jer je vjeran Onaj koji daje obećanje. <sup>24</sup>I pazimo jedni na druge da se potičemo na ljubav i dobra djela <sup>25</sup>te ne propuštamo svojih sastanaka, kako je u nekih običaj, nego se hrabrimo, to više što više vidite da se bliži Dan.

##### Strašni izgledi grešnika

<sup>26</sup>Jer ako svojevolumno grijeshimo pošto primismo spoznanje istine, nema više žrtve za grijeh, <sup>27</sup>nego strašno isčekivanje suda i bijesa ognja što će proždrijeti protivnike. <sup>28</sup>Je li tko prekršio Zakon Mojsijev, bez milosrđa biva pogubljen na osnovi dvojice ili trojice svjedoka. <sup>29</sup>Zamislite koliko li će goru kaznu zavrijediti tko Sina Božjega pogazi, i nečistom smatra krv Saveza kojom je posvećen, i Duha milosti pogrdi? <sup>30</sup>Ta poznajemo Onoga koji je rekao: Moja je odmazda, ja ću je vratiti; i još: Sudit će Gospodin svome puku. <sup>31</sup>Strašno je upasti u ruke Boga živoga.

##### Velikodušnost u prošlosti

<sup>32</sup>A spomenite se onih prvih dana kada ste, tek prosvijetljeni, izdržali veliku patničku borbu: <sup>33</sup>ovamo javno izvrgnuti porugama i nevoljama, onamo postavši zajedničari onih s kojima se tako postupalo. <sup>34</sup>I doista, sa sužnjevima ste suosjećali i s radošću prihvatili otimanje dobara znajući da imate bolji, trajan

## Poslanica Hebrejima

### III. PRAVO SVEĆENIŠTVO ISUSA KRISTA

---

posjed. <sup>35</sup>Ne gubite dakle pouzdanja! Pripada mu velika plaća! <sup>36</sup>Postojanosti vam uistinu treba da biste vršeci volju Božju zadobili obećano.

<sup>37</sup>*Jer još malo, sasvim malo,  
i Onaj koji dolazi doći će  
i neće zakasniti*

<sup>38</sup>*A pravednik će moj od vjere živjeti,  
ako li pak otpadne,  
ne mili se on duši mojoj.*

<sup>39</sup>A mi nismo od onih koji otpadaju, sebi na propast, nego od onih koji vjeruju na spas duše.